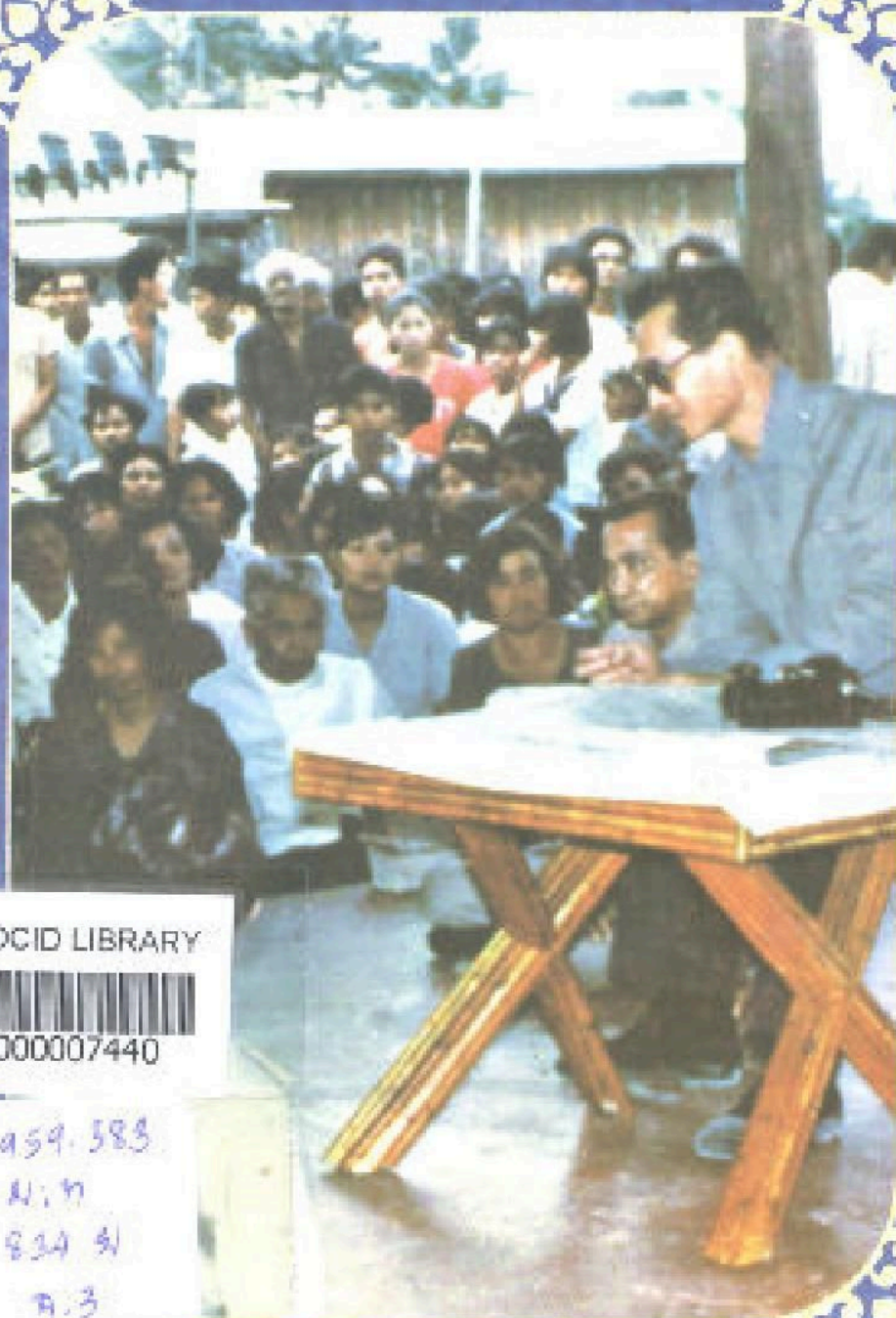

DCID LIBRARY

0000007440

ป ๑๕๑.๕๘๓

ม.๗

ค ๘๓๔ ๙

ค.๓

เย็นศิระเพราะพระบริบาล

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือส่งเสริมการอ่านระดับมัธยมศึกษา

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๗

จำนวน ๘,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974 - 10 - 0126 - 6

หนังสือส่งเสริมการอ่าน
ระดับมัธยมศึกษา

เรื่อง

เย็นศิระเพราะพระบริบาล

โดย
สุภาว ผลชีวิน

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง “เย็นศิระ—
เพราะพระบริบาล” สำหรับชั้นมัธยมศึกษาชั้น กระทรวงศึกษาธิการ
ได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

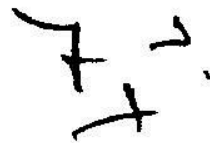
ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๒๖

(นายบรรจง ชุตกุลชาติ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

วันที่... 26 ต.ค. 2544
เลขทะเบียน... ๓ 05767 ... ๓.3
เลขเรียกหนังสือ... ๓ 959.383 ม:ท
๓ 834 ๗

คำนำ

หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง “เย็นศิระเพราะพระบริบาล” นี้ นายสุภร ผลชีวิน เป็นผู้ประพันธ์ขึ้น เป็นเรื่องที่ได้รับรางวัลชมเชย ในการประกวดวรรณกรรมไทย ประเภทร้อยกรอง ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในปี ๒๕๒๐ เนื้อเรื่องเป็นการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจที่ได้ทรงกระทำไว้ ซึ่งถือเป็น บันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ดีเล่มหนึ่ง และยังมีความไพเราะในเชิงประพันธ์ด้วย กรมวิชาการจึงเห็นสมควรนำมาจัดพิมพ์เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่าน ระดับมัธยมศึกษา และได้เสนอกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง ท่านผู้หญิง สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา เป็นผู้ตรวจขึ้นสุดท้าย หวังว่าหนังสือ เล่มนี้จะให้สารประโยชน์และความเพลิดเพลินตามเจตนารมณ์

(นายสุรเดช วิเศษสุการ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๖

สารบัญ

รายการ

๑. อารัมภบท
๒. เสด็จเยี่ยมราษฎร
๓. สัมพันธภาพกับต่างประเทศ
๔. ด้านศาสนา
๕. ด้านดนตรี ศิลปะ และประเพณี
๖. ด้านเกษตรกรรม
๗. ด้านการศึกษา
๘. ด้านการกีฬา
๙. ด้านการสาธารณสุข
๑๐. ปกิณกะ
๑๑. ปัจฉิมบท

เอกสารและข่าวสารที่ใช้ประกอบการค้นคว้า

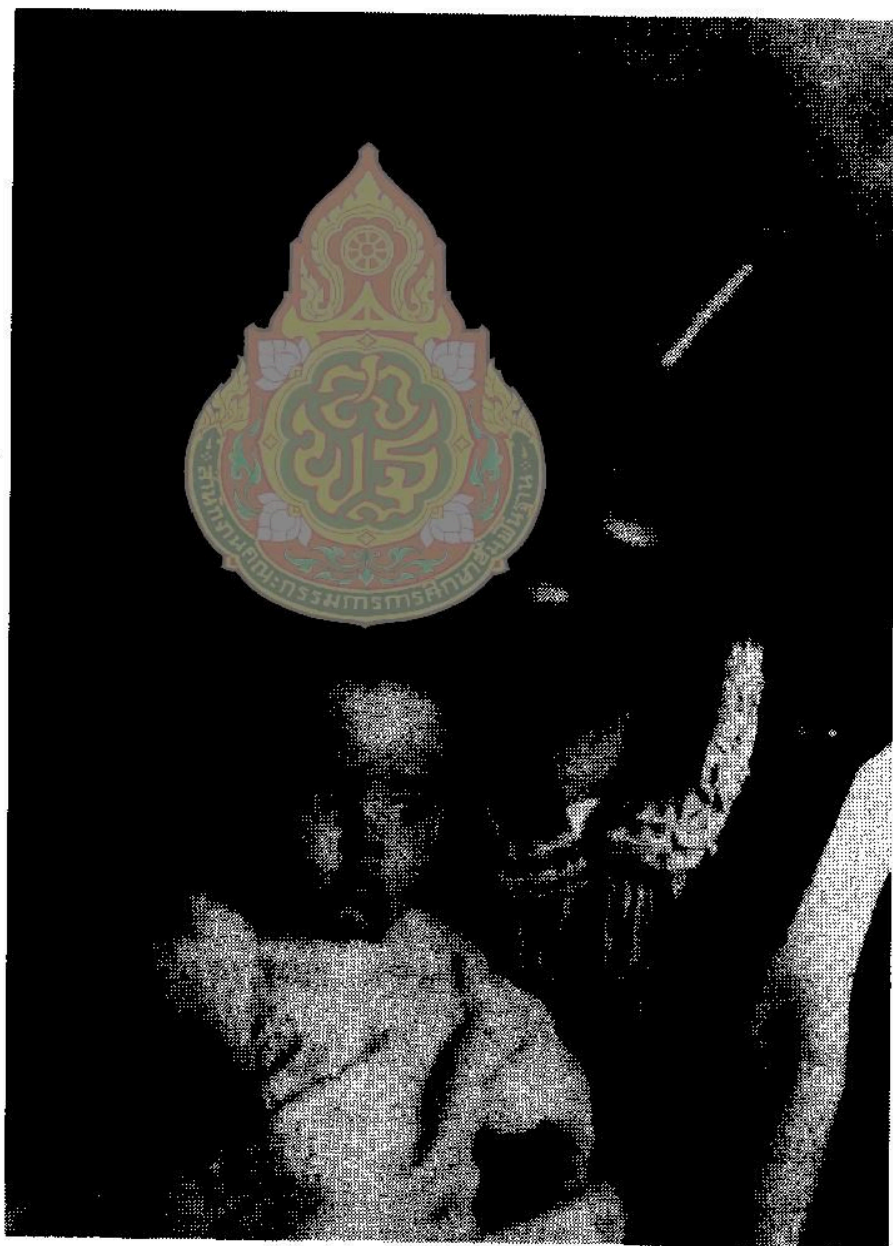
๑. สมุดพระบรมฉายาลักษณ์ ภ.ป.ร. – แจกในวันเฉลิมพระชนม-
พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันที่ ๕
ธันวาคม ๒๕๑๑
๒. สมุดพระบรมฉายาลักษณ์ ภ.ป.ร. – ในรอบปีที่ล่วงแล้ว ตั้งแต่
เดือนตุลาคม ๒๕๑๒ ถึง
เดือนกันยายน ๒๕๑๓
๓. นัตรมงคลรำลึก – คณะกรรมการจัดงาน
นัตรมงคลรำลึก ๒๕๑๓
๔. พระราชกรณียกิจ – ในรอบปีที่ล่วงแล้ว ตั้งแต่
เดือนตุลาคม ๒๕๑๔ ถึง
เดือนกันยายน ๒๕๑๕
๕. รัชดาภิเษก ๘ มิถุนายน ๒๕๑๔ – ที่ระลึกพระราชพิธีฉลอง
สิริราชสมบัติครบ ๒๕ ปี
๖. พระราชศรัทธา – คณะกรรมการจัดงาน
นัตรมงคลรำลึก ๒๕๑๓
๗. รัชดาภิเษกสมรส – ในวโรกาสที่วันราชาภิเษก
สมรส ๒๘ เมษายน เวียน
มาบรรจบครบรอบ ๒๕ ปี
ใน พ.ศ. ๒๕๑๘
๘. พระมหากรุณาธิคุณ – สายปัญญาสมาคม ใน
พระบรมราชานุอุปถัมภ์ จัด
พิมพ์ในวโรกาสพระบาท

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง
เจริญพระชนมายุครบ
๔๘ พรรษา ในปี พ.ศ.๒๕๑๘

๘. ในหลวงของเรา - โดย อัครวัฒน์ โอสถานเคราะห์
๑๐. ประมวลพระราชดำรัส และพระบรมราโชวาทที่พระราชทาน
ในโอกาสต่าง ๆ
๑๑. ข่าวกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ จากหนังสือพิมพ์รายวันและ
หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
๑๒. ข่าวจากวิทยุและทีวีประจำวัน เกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน
ในที่ต่าง ๆ

เย็นศิระเพราะพระบริบาล

ชัยชยุตวิสุทธรักษ์ห้อม	โลกherr - ชาแฮ
เบญจมทินัน-	วมาสอ้าง
สองสี่เจ็ดสูญสัน-	ดิสุขศก
สมมติเทวราชร้าง	สู่หล้าลาสรวง

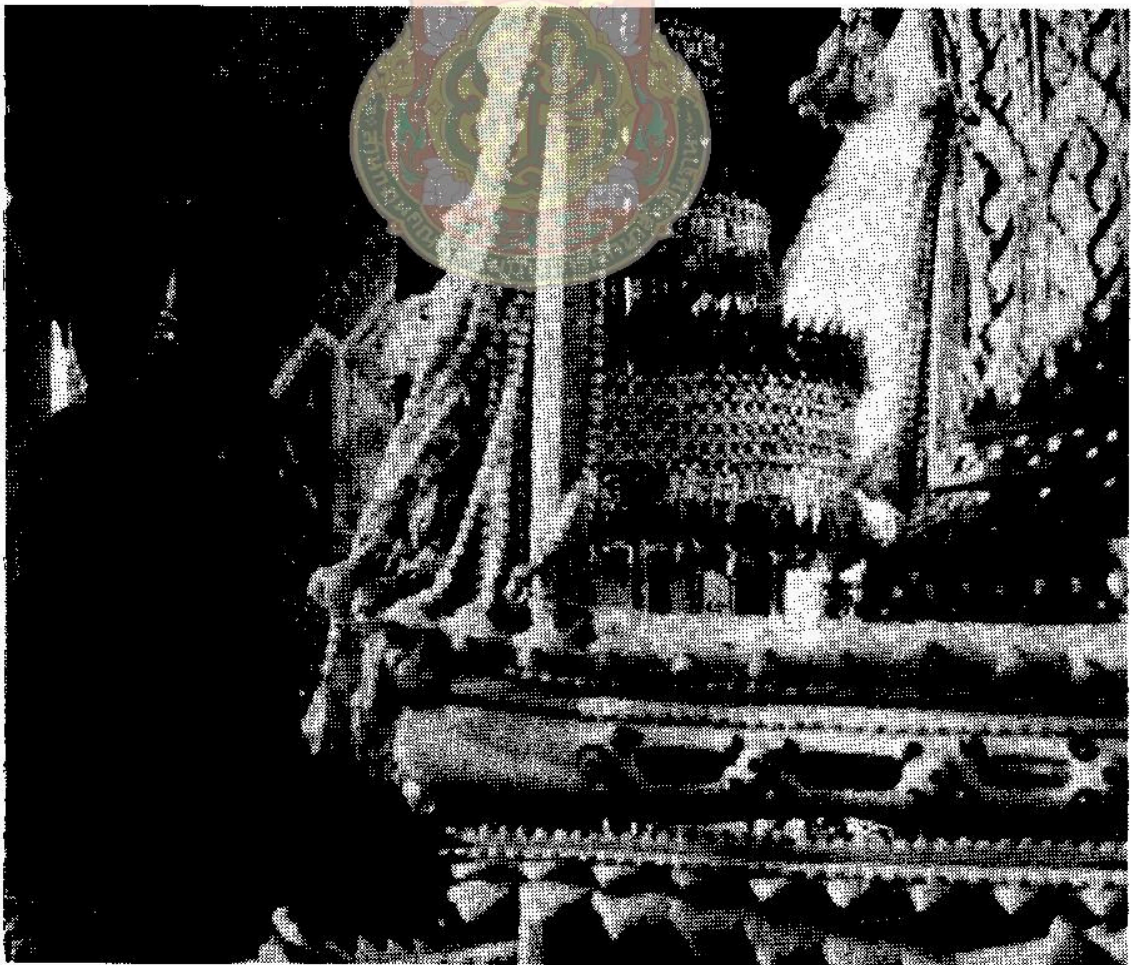
ลอยล่องสหรัฐเรือง	นครา
ประสูติประเสริฐกษัตรา-	ธิดาไชย
ทรงสืบฉัตรขัตติยา	ยศจัก - รียะ
ปางที่ปดู่ไท้	สถิตแคว้นศึกษา
มหากษัตริย์อัคร์เอ๋ยนี้	พระนามไฉน
สลักล่องทุกดวงใจ	แจ่มแท้
พระบารมีไท้	พูนเพียบ เฝ้าพ่อ
หฤทัยไท้แปล้	โปรดสร้างสุขสานต์
กรณยธารประจักษ์ก้อง	กำจาย
อิสริยยศสยาย	สยบหล้า
ขันติมั่นคงหมาย	เหมือนแผ่น ภูวพ่อ
ทศพิธราชธรรมจำ	แจ่มพ้นพ้นแสง
ทรงแสดงสิทธิเดชคุ้ม	สยามขันธ์
เชิดชาตีสาน์พสกทัน	ยุคแท้
แม่พระมีมาบรร-	เทาทุกข์ ไทยเนอ
ไทยย้อมถึงเทวษแปล้	ประดาปด้วยวิกฤติดล
‘ ภูมิพลอดุลยเดช ’ เจ้า	จอมสยาม
คือพระบรมนาม	นั่นแล้ว
โสมนัสหทัยยาม	ยินยศ สยายแล
สยามรัฐเจริญอรรดเจ้า	แจ่มพร้องพระคุณครัน

ศุภบรรณข้าพระบาทสร้าง สดุดี
 จงรักพระจักรี เกริ่นถ้อย
 แดงปางพระอารี ทวยราษฎร์
 สฤษฏีเพื่อไพร่ฟ้าคล้อย กลาดเศร้านาสน์
 ฐานันดรอนุชต้อง ครองสยาม
 ต่อพระเชษฐาตาม คติตั้ง
 รัฐบาลกราบทูลทาม— ทาบบาท
 หมายพระปกเกล้า เคลื่อนแก้สถาการณ์
 นฤบาลทรงว่า หวันไหว
 สิ่งแวดล้อมสยามใน ยุคนั้น
 ระส่ำระสายสมัย เมืองมืด
 ทั้งจักรทั้งชนอัน อัดเศร้าเหงาแสน
 วางแผนวางพวกไว้ วุ่นวาย
 บรมราชวงศ์กระจาย จากเหี้ย
 เชษฐาธิราชสลาย ลงน้ำ อนาคต
 ตัวฆาตกรเต้า เติล็ดเร้นล่องหน
 ทุกคนจนจิตซ้ำ— ชอกลาญ อูราแล
 จักวิพากษ์วิจารณ์ ห่อนได้
 ใครขึ้นฝ่าฝืนมาร มันฟาด – พันเนอ
 เอกสิทธิ์อิสระไว้ ราษฎร์สิ้นสุขสันต์

ทรงธรรม์ทรงทอดท้อ	หฤทัย
ทรงนึกแต่เพียงใน	ขณะโน้น
ถวายเพลิงพระทรงชัย	องค์เชษ – ฐาเอย
เสร็จกิจสู่สวีสฯโพ้น	พรากพันไพรไทย
เนาโฉนในเมื่อบ้าน	เมืองยิน ระย่อนา
หมองทุกข์เยี่ยงยุคทมิฬ	มืดแท้
พระทรงพะวงถวิล	ว่าเหว่ หทัยแฮ
ชรกิจทรงคิดแก้	เคลื่อนด้วยกลใด
ถวิลไปถึงภาพด้าน	อดีตจริง อูราแล
วันเสด็จกลับสวีสฯสิ่ง	พลกถ้วน
รถพระที่นั่งพึง	ชะลอผ่าน
ทวยราษฎร์นินนาทล้วน	ร้นด้วยรักดี
พลันมีบุรุษปลั่ง	เปลอผวา
ละล้าละลักวา-	ทะก้อง
“ในหลวงอย่าทิ้งประชา-	ชนเหว่ – ว้าไ้อ้”
ทรงแว่วเสียงวอนร้อง	เร่งให้ฤทัยถวิล
ภูบดินทร์ตอบโต้	แต่ใน หทัยนอ
“เราจักทั้งไทยโฉน	เล่าเนื้อ
ตราบใดที่ทวยไทย	ไม่ทิ้ง เรานา”
ทรงพร่ำรำพึงเพื่อ	รดพันพลกนิกร

อาวรณ์ถึงประเทศด้วย	ดวงฤดี
แสนห่วงประชาชี	ยากแท้
แม้มีรับภณีย	กิจหนัก นั้หนา
ใครเล่าจักเข้าแก้	วิกฤติพ้นหม่นหมอง
ทรงผยองพระยศย่อม	ขัดติยา – รมณ์แล
เพื่อชาติศาสน์พสกพา-	สุกพร้อม
ทรงรับสัพพะภา-	ระใหญ่ ยิ่งเนอ
หฤทัยไ้้น้อม	นอบให้ไพทสยาม
ทรงสละความสุขสัน	ทุกสถาน
จนระบบโบราณ	เรื่องเล่า
กำหนดกฎเกณฑ์การ	เป็นกษัตริย์
เขตขอบระบอบใหม่อา	โอบอ้อมล้อมองค์
พระทรงเสียดสละล้ำ	เหลือวจี
จากไพร่ฟ้าประชาชี	เชิดแล้ว
เดชะพระบารมี	มาโปรด
พระจึงรับราชย์แล้ว	ผ่องพันพรรณนา
ทรงลาไทยรัฐทั้ง	ทวยไทย
เสด็จสู่ผืนดินไพ-	รัชด้าว
เมืองสวิสมุ่งกิจใน	แนวศึก – ฆานอ
ผลเพื่อเกื้อไทยก้าว	เกียรติกิจองพฤทธิการ

สงสารผองพสกถ้วน	ระลึกหา
พระยอดยุวราชา	คำเช่า
เมื่อไรพระจะมา	เป็นมิ่ง เมืองนอ
ทุกทิวาถวิลเฝ้า	เร่งไ้กระไลคาม
สามปีลีลาศแล้ว	เริงฤดี ราชฎ์แล
สองสี่เก้าสามศรี	กษัตริย์ทั้ง
อนาคตราชนิ	นิวัติถิ่น ไทยนา
เอมอกผองพสกยัง	หยุดเศร้าเบาใจ

ทรงชัยทรงเชิดข้อ	สำคัญ จันเอย
ออกพระเมรุมาศทรงธรรม์	เชษฐไ้
สมเด็จพระอนัน-	ทมहि - ดลเส
เสร์ออกพสกไสร	สุดเอื้อมเอากัน
ทรงกลืนทุกข์ทเวษสะท้าน	สะเทือนอุรา
ถวิลทเวษพระเชษฐา-	ธิดาชท้าว
โอรณาถเชษฐราชมา	เมื่อสู่ สรวงแล
นิราศพระอนุชรา	สลดล้าอาลัย
โทไ้เคยคู่ข้าง	เคียงกัน
เทียมเทพ ' อัสวิน ' วรรณ-	คติเว้า
องค์หนึ่งบัดนี้พลัน	พรากสู่ สรวงเนอ
องค์หนึ่งจึงอยู่เสร์	วิโยคซึ่งคะนิงหา
อาทวาทเวษเมื่อ	พระเม - รุมาศแล
ทรงสลดรันทคเท	ทุกข์ลัน
แดรนอนเป้าวอนเว-	หาแว่ว วิเวกเส
พระย้งโหยหทัยพัน	พจน์พร้องพรรณนา
ทุกอุรา ณ ที่นั้น	หนาวคะนิง
ผสมโสกแสนโสกสิ่ง	กษัตริย์เสร์
ดวงใจทุกดวงจึง	จมโสก ผสานแล
แดรแหบแสบทรวงเร้า	ระลึกผู้สู่สวรรค

สิ้นพลันกรรมกลับเศร้า	เสริมกรม – เกรียมเอย
ก้องปี่แก้วแว่วพรม	พร่านิว
เรือครวญป่วนมนารมณ	รินหลัง
ธารเนตรทุกเนตรพลัว	พรางพร้อมเพรียงพลัน
โอวันวิปโยคยอม	หัตยา
ทั้งราชทั้งประชา-	ชาติร้าย
หนาวนาถพระราชอา-	นันท์นาศ แลวนอ
เทิดพระวิญญาณท้าว	สถิตแคว้นแดนสรวง
รำลวงทรวงอนุชแท้	ระทมกะนึ่ง
สนมสนิทไกล้ชิดริง-	รัตข้า
สูญพระเชษฐาสึง	ชรโศก
ขัดตีย่มานะห้ำ-	หันด้วยเดชา
เฟื่องหาชนชาติทั้ง	ไพทสยาม
ทรงห่วงใยไทยยาม	ยุคนั้น
ทรงสลดทุกข์ลูกตาม	แลบลวก อูราแล
ขันติธรรมกล้ากลั่น	เกลื่อนเศร้าเซาหลง
ธำรงนคเรศด้วย	กฤดาการ
ทรงแผ่โพธิสมภาร	ผ่องพร้อม
เบิกบุญอศุขย์ดาล	สุขแต่ พสกนา
ทุกย่านทุกเห้าน้อม	มนัสด้วยภักดี

ราชพิธีบังเกิดขึ้น	อัครา
ยี่สิบแปดเมษาฯ	ศกนั้น
ราชาภิเษกมหา	สมรส
สองกษัตริย์ทวยราษฎร์ชั้น	แซ่ซ้องสาธุการ
สม มานสมมุงแท้	มวลไทย
สม ภัคดีมีใน	มนัสน้อม
สม ศักดิ์จักรีไพ-	บุลย์เพิ่ม พระวงศ์พ่อ
สม ลิขิตพรหมผลิตพร้อม	เพราะเนื่อนาบุญ
ทรงสุนทรภาพพร้อม	พระบา - รมีแล
สองกษัตริย์ราษฎร์ทศนา	แน่แล้ว
คือ ' สุริย์ ' คู่ ' โสม ' รา-	คือร่วม สรวงแล
ฤา ' พระราม ' คู่แก้ว	นาฏก้อง ' ชานกั '

เทียบอีกทีเกิดเพียง	‘ พิชณ ’
ร่วม ‘ พระลักษมี ’ พฐ	ทิพย์นั้น
บุญตาประชาดู	เสด็จร่วม กันแล
สุดโอบอุ้มปราโมทย์ชั้น	อรรธช้องสนองบุญ
สืบสุนทโรภาสเกื้อ	จักรี วงศ์เอย
ราชบุตรราชบุตร	แห่งไท่
เนื่องประสูติในศรี	เศวตฉัตร
สี่พระองค์ทรงให้	สุขทั้งถิ่นสยาม
สมความฝันพสกเฝ้า	ไฝฝั้น
อุปติหนึ่งโอรสอัน	เอกพร้อม
สามพระธิดาสวรรค์	ถวายสู่ สยามแล
เย็นศิระราษฎร์น้อม	นบรินชื่นชม

อบรมโอรสทั้ง
ยอดเยี่ยมพระจรียา-
ถ่องถนัดขัดติยะมา-
นบพระศาสนะแปล้

ดลดีถึที่ห้า
รังสฤษฏ์บรมราชา-
ท่ามกลางพระวงศา-
สมาชิกสองสภาไสร

สะท้อนสถานกรุงเทพด้วย เดชปิ่น
ยี่สิบเอ็ดนัคครัน- ครันแล้ว
บัณเฑาะว์เกาะประโคนผืน หนึ่งแกว่ง ไกวนา
พร้อมพ่อพราหมณ์พรอกแจ้ว แจ่มซ้นเสียงสงฆ์

พระธิดา ไข่เอย
วัตรแท้
นะหน่วง หนักนอ
เปี่ยมเอื้ออารี
พฤษภา - คมเนอ
ภิเชกไท้
นุวงศ์ร่วม
อีกทั้งรัฐบาล

พระองค์ทรงตั้งถ้อย	เทิดปณฺญ - ญาณ์เทอญ
ทอ้งพระโรงธารยิน	สยบไท้
“เราจะครองแผ่นดิน	โดยชอบ ธรรมแล
เพื่อประโยชน์สุขให้	ชาติเชื้อชาวสยาม”
หวามหวีพลั่วไสดด้วย	ปรีดี
โลมชาติชูชนทวิ	ภักดีพร้อม
โถมหักกรจักรี	ทรงกล่าว
ซึ่งอกพสกน้อม	นบไท้ศรัทธา
อุปมาเมฆหมอกครึ้ม	คลาดเว - หาแฮ
ราวพิรุณโหมเท	ที่แห่ง
ราวเรือท่องกลางทะเล	ลุ่ม
ดำรสมหากษัตริย์แจ้ง	แจ่มซึ่งทรวงชน
นภดลสว่างแพรว	พรายแสง
ประดุจดินฟ้าแสง	ปัดด้วย
ลมโรยชื่นโชยแผ่	พรฝาก พระนา
สถิตสุขทุกหุบห้วย	แห่งทอ้งถิ่นสยาม
สู่ความเป็นกษัตริย์พร้อม	ไพบูลย์
‘ ภูมิพลอดุลยเดช ’ จรูญ	จรัสกล้า
พระยศยิ่งแสงสุริย์	โสมส่อง
พระเดชปกเกศข้า	บาทท้าวทั้งผอง

ครองรัชกาลที่เก้า	จักรี วงศ์เอย
สมมติเทพวี-	รราชเรือง
มาเป็นปิ่นธณี	ทะนุถัน ไทยนา
ปราบทุกข์เปโรสุขเปลื้อง	ปลดเศร้าเนาสานต์
เสร็จภารธุระท้าว	ทรงทำ
พระราชกรณีย์กำ-	หนดแล้ว
องค์กษัตริย์ตระกูลอำ-	ลาอีก หนเอย
กลับสวีสฯพร้อมพระแก้ว	เนตรน้อยราชินี
ภูมิทรงมั่งสุ	ศึกษา ต่อแล
หวังรับสรพวิทยา	ประโยชน์ไว้
เพื่อเมืองรุ่งเรืองพา	พลกहां หานีเยส
ทวยราชภูริคลาดพักตร์ไท	เทวษซึ่งกะนิงหา
พระจริยานุวัตรท้าว	ไทยทูน - เทิดนอ
ทรงปฏิบัติพิบูล	แบบแท้
ยามพลกอาศูร	ตระดกทว่ม ทุกข์นา
วาทะพระพลอบแก้	เกลื่อนท้อระทมอุรา
ศึกษาหลักสูตรสิ้น	เสร็จลง
พระหฤทัยพะวง	นิวัติด้าว
สรรพกิจสฤษดิ์ทรง	ศักดิ์สุ เสิยมแล
ทวยราชภูริเลิกระทมร้าว	นิวัติแล้วสราญรมย์

ชื่นชมสมมณัสแล้ว	ไทยเรา
มหากษัตริย์นิวัตินา	นิเวศน์แล้ว
สืบสุขพสกเซา	ศัลย์พราก พระนา
นับแต่นักลิแล้ว	พระกุ่มครองเศียร
ทรงเพียรประพตีก้อง	กรณีย์ กิจนา
งานราษฎร์งานหลวงมี	มากล้น
นับวันนับอนันต์ทวี	วาว่าง เว้นฤ
ทรงมุ่งปรับปรุงกัน	คิดข้อควรทำ
เป็นประจํารับทูตเอื้อ	เอกชน
กิจสำเนียงนำกุศล	สืบทั้ง
อาคันตุกะยล	เขื่อนเขี่ยม สยามเนอ
ปราศจากจุดหยุดยั้ง	เยี่ยงผู้อ่อนพอง
ศกสองสี่แปดเก้า	ไต้หวัน
แผนประพาสภาคกลาง	เกริ่นก้อง
ธ เสด็จกระไลทาง	สถลมารค
พสกนิกรแซ่ซ้อง	ศัพทชั้นสรรเสริญ
ดำเนินชลมารคเมื่อ	เรือนันต์
สองฝั่งหลามหลังชน	ชื่นแท้
เบียดเสียดเบียดยัดยล	เสด็จอยู่
มีย่อมมีท้อแท้	เมื่อยล้ากล้ากล้น

เต็มต้นปีติตั้ง
 จงรักภักดีอุดม
 ศรัทธามหาบรม
 ป้องปกเศียรพสกห้อม
 ภูมิประพาสแม่น
 พระพุทธเจ้าหลวงใน
 เพื่อทรงทราบทวยไทย
 พลีพระองค์ทรงค้น
 นับไปนานไม่น้อย
 ยังห่อนมีกษัตรา—
 เสด็จลดราชฎรหา
 ทุกข์สุขขุกเขิญไข
 รัชกาลที่แปดได้
 ไปทั่วพลันพระชนม์
 สมัยพระภูมิพล—
 ทรงเริ่มเสริมต่อสร้าง
 ภูวนัยประจักษ์แจ้ง
 พลีสุขประสงศ์ผล
 ไกลชิดพระยุคล—
 พระจึงทรงโปรดเกล้าฯ

ดาชม
 เด่นพร้อม
 บารเมศ
 ห่างเสร์ราเนาศรี
 รัชสมัย
 ‘ ประพาสต้น ’
 พสกสุข ทุกข์ฤ
 เสด็จพร้อมพระวงศ์ไท
 พรรษา
 ธิราชได้
 สาเหตุ
 ทั่วท้องถิ่นสถาน
 เสด็จลด
 ชีพร้าง
 อดุลยเดช
 สืบเบื้องบุรพ์สมัย
 ใจชน
 เพื่อเฝ้า
 บาทัก - ดีพ่อ
 พสกได้ตั้งประสงศ์

ราชรถทรงเคลื่อนคล้อย ทูกครา
 ชิดกลุ่มชุมนุมมา มัวล่อม
 พิศพัคตร์พระราช ชวนชื่น - ชมนอ
 ชัยชโยให้ห้อม ห่มพร้องพระพรถวาย

หลายรายเทิดหัตถ์ท้าว ทูนเคียร
 ถวายดอกไม้รูปเทียน แด้ไท้
 หลายรายเล่าเฝ้าเพียร ถวายพืช ผลแด
 ถึงยากร้อนห่อนไร เรืองน้ำใจสนอง

ฉลองศรัทธาพสกด้วย ยินดี รับเอย
 น้อยนิตทรงคิมี คำลั่น
 อูระพระจักรี ทรงกรุ่น กรุณนอ
 ทูกอกพสกทัน ท่วมซึ่งศรัทธา

กราแสดงเสด็จด้าว	แดนอี – สานเฮย
ถัดจากภาคกลางบุรี	แรกอ้าง
อุบลราชธานี	นครใหญ่
ชนชั้นเพราะเจ้าข้าง	ท่านได้เสด็จดล
ฝูงชนทราบข่าวซึ่ง	เกษมสันต์
ราชตระกูลอีสานพลัน	พรั่งพร้อม
พิธีรับเรียงสน-	นิบาตร่วม
ทวยราษฎร์ทุกเหล่าน้อม	มนัสร้องฉลองชัย
พร้อมใจกันผูกข้อ	พระหัตถ์รา – ชาเฮ
ตามประเพณีครา	ก่อนอ้าง
คนเคารพรักมา	เมืองเยี่ยม ยลแล
ฉลองรับขวัญเจ้าข้าง	ชั้นข้าเจริญชั้นม

ในวันพระเสด็จด้าว
 คุณย่าชราคน
 นั้งคอยรับเสด็จจน
 อายุร้อยกว่าไสร้
 ภูมิมาสู่แล้ว
 ยกดอกบัวโรยพา
 ทรงภพชบเศียรมา
 ยลภาพชาบซึ่งเร้า

ทรงเมื่อเมืองแห่งด้าว
 ลือเลื่องเป็นเมืองพาล
 พวกแดงแทรกแซงหาญ
 ไทยทุกคนครันคล้าย

ภูวนัยทรงพิสูจน์ข้อ
 ส่วนใหญ่อีสานครอง
 บางคนวุ่นวอนปอง
 เห็นห่อนเกินการแก้

ทรงยืนปณิธิท้าว
 เสด็จอีสานทุกนคร
 บารมีพระสักร
 พระเดชวิเศษไสร้

แดนอุบล
 หนึ่งได้
 บัวเหี่ยว แห่งฮา
 อดสำห้เฝ้าทรงศรี
 หญิงชรา รื่นแล
 จรดเฝ้า
 รับมอบ กมุตเนอ
 อุดตันตันเหลือ

แดนอีสาน
 ก่อร้าย
 เข็มโหด
 ห่วงท้าวเนาภัย

ระกายของ พสกนา
 สงบแท้
 ประพฤติผิด
 เกลื่อนผู้ผิดกิน
 ไปถอน
 เขตได้
 กันเหตุ หานแฮ
 ส่องล้างกลืนลาย

หลากหลายจังหวัดแข็ง	สู่ขวัญ
การละเล่นพื้นเมืองพลัน	พริกพร้อม
เทิดถวายเป็นพระทรงธรรม	ทุกแห่ง หนา
เพราะพสกอิสานน้อม	นับด้วยรักดี
ประชาชีหลายชาติเข้า	เนานคร อีสานนา
เรีกร่วมถวายเป็นพร	พิพัฒน์ล้วน
จีนฝรั่งแขกญวนมอญ	เขมรพึง
โพธิสมภารถ้วน	ถ้องแท้ธิดคุณ
เสริมทุนทรัพย์ก่อสร้าง	ชุ่มถวายเป็น
ตามวิถีเสด็จผาย	ผ่านทั้ง
รชหลากหลายกราบ	เรียงล้วน ลมแล
ไต่ห่มบูชาตั้ง	แต่งล้วนชวนบง
ผลพองจงรักซึ้ง	อีสาน
แสดงสู่พระภูบาล	ป่งสร้าง
‘ ภูพานราชนิเวศน์ ’ สราญ	เฉลิมราช
อนุสรณ์เจ้าช้าง	ช่วยเกื้อนิกรพอง
สองห้าสุณหนึ่งชี้	ราชัน
ประพาสภาคเหนือพลัน	พริกพร้อม
เสด็จพิษณุโลกอัน	อานุภาพ
พระพุทธรชินราชน้อม	มนัสไ้ศรัทธา

ปฎิมาเลอเลิศล้ำ	จาระไน
ธรรมราชสุโขทัย	ท่านสร้าง
พุทธศิลป์แดนดินใด	ดีเท่า
ศิลป์สุโขทัยบ้าง	ป่งไว้ไปมี
ราชินีนาถให้	ศรัทธา
แพร่สะพักพระกายา	ยอบเปลื้อง
ถวายจุฑาพุทธบูชา	ชูเชิด
พระพุทธรชินราชเรือง	รินแท้หฤทัย
เสด็จไปเมืองเก่าครั้ง	เครือหอม
พระร่วงทรงสถานชะลอม	ใส่น้ำ
เคยยินนิยายหอม	หวานเล่า
พระร่วงช่วยไทยปล้ำ	ปลุกสร้างเสรี
อัญชลีบรมรูปเจ้า	รามคำ – แหกรา
ตามพระราชพิธีกำ-	หนดแล้ว
ทรงพระกรุณาดำ-	เนินเยี่ยม
พสกสุโขทัยแผ้ว	ผ่องซึ่งตริังทรวง
เสด็จล่องเมืองตากแล้ว	จักรา – ธิราชแล
เยี่ยมทุกข์สุขประชา	ชั้นเกล้า
นานนักจกมีมหา	โชคเช่น นีนอ
กษัตริย์สยามรัฐเข้า	เขตบ้านสราญฤดี

อารีพระพ่างเพี้ยง
รินรำพรำการุญ
ขาดเจริญร่มเย็นบุญ
อุ้นอกปกไพร่ฟ้า

ทรงธรรมถึงเชื่อนพร้อง
มหิมาครายล
ผ่องศักดิ์ตระหนักผล
นาไรไม่น้อยแล้ว

เสมือนบุญबारเมศเจ้า
หลังพระเมตตาหลาม
พรั่งพรูสู่ทรวงสยาม
เสมือนหนึ่งเชื่อนน้ำแปล้

ทรง พลดลเชื่อนไร่
ทรง ผ่อนพระอิริยา-
ทรง ลุยเล่นชลธา-
ทรง พระสรวลชวนสร้าง

จากตากพลันพระเข้า
เนืองแน่นนิกรกรำ
รายทางช่างพื่อนรำ
ชัยชัยโให้จำ

พระพิรุณ
ร่มหล้า
बारเมศ
เฟื่องเกล้าเนาสันต์

‘ ภูมิพล ’
ยิ่งแผ้ว
พืงสู่ เสียมพ้อ
รับน้ำอนันต์คุณ

จอมพระนาม เชื่อนนา
หลากแท้
พสกอยู่ เย็นเนอ
ไปสิ้นสายชล

ราชา - ระนอ
บถบ้าง
ราถ่าย ภาพแล
สุขให้ไทยสรรพ

เขตล้า - ปางนา
แดคกล้า
เล็บร้อน

แจ่มพร้องพระพรถวาย

ลือสายทรงหยุดยั้ง
 สมที่ทวยพสกเพียร—
 เบียดเสียดขัดเยียดเวียน
 ชมพระพักตร์รักษัตริย์ผู้
 ราชยานยนต์อย่างเข้า
 หลายกลุ่มชุมนุมเรียง
 ยกบาทยาตราตามเสด็จ
 รื่นอกพสกต้อน—

คลดอยสุเทพท้าว
 เสด็จสู่พระบรม
 บำเพ็ญราชกุศลสม—
 สองพระองค์ทรงแผ้ว
 ทรงลาบรมธาตุไท้
 จากยอดดอยสุเทพทรง
 เยือนไทยเยี่ยมเยือนพงศ์
 เคียรชนบนอบเบื้อง

พิธีรับเสด็จผู้
 ราษฎรตื่นเต็มดิน
 ชาวต่างชาติรู้ระบิล
 เร่งร่วมรับเจ้าหล้า

เยี่ยมเยือน นครนา
 พากสู่
 วนเคร่า คอยนอ
 พรั่งพร้อมสมภาร
 เขตเชิง – ใหม่อ้า
 ร่ายพื่อน
 สังกัด ประโคมเนอ
 รับเบื้องบาทยุคล
 โทชม ชื่นแฮ
 ชาติแล้ว
 โภชพระ – ชาตินา
 ผ่องท้นศรัทธา
 ละครไลง
 ย่างเยื้อง
 เผ่ากะเหรี่ยง แม่ั่วแล
 บาทด้วยภักดี
 พระนามนิน – นาทนา
 ตระดกฟ้า
 รับบอก กันแล
 พรักพร้อมประนอมใจ

ราชสกุลในถิ่นน้อม

ทำพิธีรับขวัญ

สุภาพสตรีอัญ-

ราชวงศ์เหนือให้

เจ้านายเหนือใหญ่น้อย

สู่พระขวัญสององค์

ร่วมผูกพระกรรม-

เสริมพระชั้นชายัง

ภูบาลทรงโปรดเกล้าฯ

เรียงรอบพระองค์นาย

แสนชมชื่นทรวงชาย

แด่นึกแน่นแน่นม้วย

ลำพูนล่วงเขตแล้ว

พระธาตุหริภุญไชย

สมโภชพระธาตุใน

ถวิลประวัติจรัสพร้อง

ราษฎร์เริงอรุณล้อม

ทศนัฏช่างพ่อนพนม

เอื้องคำล้ำแซมผม

ดวงดอกเอื้องคำได้

อกินัน - ทนาเนอ

คู่ให้

เชิญจาก

แห่เพื่อนเลียบถวาย

จ่านง

อีกทั้ง

คลสู่ กษัตริย์แล

อยู่ช้านนากาล

เจ้านาย เหนือนา

พระรูปด้วย

หญิงราช - วงศ์ฮา

ไม่สิ้นภูมิทรวง

ทรงกระไล

ช่อกิ่ง

สมัยหนึ่ง

แพร่ครั้งขอมเถลิง

ท้าวชม - ชื่นรา

นบไท่

พิสดัง

ประดับพื้นดินเหลือง

มลังเมลืองเล่างฟ้อน
 เล็บแวนแปลบประกาย
 พรารแพรเลื่อมเลลาย
 บงเหล่าระบำฟ้า

บงภาพบพิตรไท้
 จัตติยะอื่นห่อนหาทาง
 พระจริยวัตรวาง
 ประทับใจไทยน้าว

สุดจี้แจ้งภาพซึ่ง
 บงราษฎร์เทิดบาทบน
 ทอดร่างคว่ากลางถนน
 บ้างลูปไล่หัตถ์เฝ้า

บ้างถลาเข้าบับเบื่อง
 “โอ้ ... พระองค์ทรงมี
 อัจฉรย์สุดใจจี้
 ประจักษ์แน่แม่ม้วย

แท้ไท้อธิราชเชื้อ
 มีเลือดเนื้อกระดูกยล
 ข้าได้บาทยุคล
 ไฉนธแกร่งกล้ารู้

วอนถวาย

ก่องหล้า

สอดสลับ สีญา

ฝ้ายพ่อนว่อนวง

สถิตกลาง นิกรแล

เทียบท้าว

องค์อ่อน หวานเอย

มนัสน้อมภูมิ

ตรึงกมล

กึ่งเกล้า

หน้าเบียด บาทนอ

ฝากถ้อยศรัทธา

ซงฆ์บดี – ศวรเอย

กระดุกด้วย”

แจ้งสู่ สหายแฮ

หมดสิ้นสงสัย

ปฤชน

เยี่ยงผู้

ของพระ – องค์เอย

รอบล้าพิสง

จักรพงศ์ทรงเอ๋ยเอือน
ถึงถิ่นทุกข์สุขความ
อาชีบบีบคั้นคาม—
มีช่องทางช่วยไ้

รับของขวัญพสกน้อม
คนละนิดละหน้อยหมาย
ทรงรับทั่วทุกราย
กระหึ่มย้มย่องแผ้ว

ศรัทธามาท่วมท้น
จงรักภักดีพลัน
เสียงสาธุการสรร—
ทุกทิศทอดจิตน้อม

พระสมญาพสกพร้อม
'ในหลวงสายน้ำ'หมาย
เมืองเหนือเมื่อใดสาย—
พระเสด็จดลผลแก่

เยื่อนยลเสร็จเสด็จเข้า
นฤเบศสังเกตตอน
คือผู้อยู่สิงขร
สืบเหตุเสียหายชี้

อัครถัม

ป่วยไข้

คุกหนัก ไฉนฤ

ท่านเอื้ออวยสนอง

นำถวาย

มอบแล้ว

ราชภูรีรัน อูราแล

ผ่องพันพรรณนา

ทรงธรรม

พลุ่งพร้อม

เสริญแซ่

นับด้วยปรีดา

เพรียกถวาย

ว่าแม่

สินธุ์เหือด แห่งฮา

วิฤตติสร้างทางชล

มหานคร

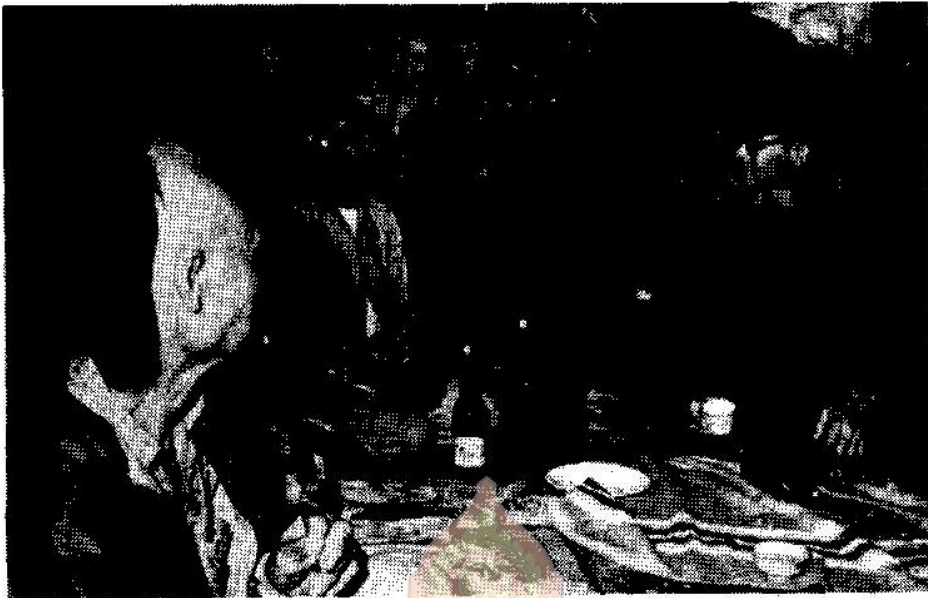
ประพาสนี้

รอบเขต ประเทศแล

ช่องให้ดิฉิน

ยินยาเสพยัตตินัน	ปัญหา หนักแ
พลโลกวิปโยคยา	เยี่ยงอ้าง
คือยอดทุกจัทรมา	มนุษย์ทั่ว
ทุกถิ่นประเทศสร้าง	สิ่งกั้นมหันตราย
สูญสลายชีวิตทั้ง	ธนสาร
อนาคตของคนดาล	ดับพร้อม
เกียรติประวัติรัฐเหลกกลาญ	ลือลั่น โลกเฮย
เหยียดถิ่นปลุกฝันยอม	ยั่วให้มนุษย์หาญ
พิสดารแปรสภาพพร้อม	เพรียกยิน ระย่อแล
ฉาวโฉ่ 'เฮโรอีน'	อีกทั้ง
'กัญชา' 'ฟ่วง' มอร์ฟิน'	พอนภพ ฟุบพ้อ
โลกยอมมหาทางยัง	หยุดผู้ผลิตขาย
หากสลายไร้ฝันล้ม	เลิกกัญ - ชาฤา
ยาเสพยัตติพิษงัน	สงบได้
ชาวเขาทุกเผ่าพันธุ์	ผองพึง
เพาะฝันกัญชาไว้	ซบเลี้ยงชีวา
ปัญหาแห่งชาติเชื้อ	ชาวเขา
ทำ 'ไร้เลื่อนลอย' เผา	ป่าไม้
ดินจืดอพยพเอา	พนัสอื่น อีกนา
ขุดโค่นถากถางใกล้	จักเกลี้ยงภูผา

เป็นมาเหมือนกล่าวนี	นมนาน
ขึ้นปล่อยชาวเขาผลาญ	พฤษ์นี้
แลไศลโล่งสลายปาน	เศียรเลียน โถ้นนอ
สูญแหล่งชลธารปี-	ป็นแล้วป่าเรา
ภูเขาดินขาดไม้	มาบัง
ชลย้อมยากจักขัง	อยู่ได้
แห้งแล้งนที่ยัง	วิโยคสู่ เกษตรนอ
ควรจกรักษาไม้	มุ่งป้องผองภู
แม่มูเซอกะเหรี่ยงแม่	มวलय
ยังอยู่ยอดเขาถาง	ป่าเกลี้ยง
พฤษ์ใหญ่น้อยวาง-	วายเรื่อย ลงแฮ
ความขาดแคลนชลเตย	อยู่ได้เ็นกัน
ทรงสรรธูรกิจเกอ-	กุดเผ่า ภูนา
นริศคิดบรรเทา	ทุกข์ใช้
‘ ราชานุเคราะห์ชาวเขา ’	เสริมส่ง
แผน ‘ เกษตรที่สูง ’ ให้	สืบสร้างประสิทธิผล
ทรงพลยลเยี่ยมบ้าน	เมืองเหนือ
หลายแห่งหลายหนเหลือ	ร่ำแล้ว
ชาวเขาเล่าทรงเจือ-	งานทั่ว ถิ่นนา
ทุกเผ่าเขาศัลย์แผ้ว	ผ่อนพะว้าพะวังใจ

ทรงชัยทรงเยี่ยมเชื้อ	ชาวเขา
ลดพระองค์ทรงเนา	แนบพัน
เสวยสุราซึ่งผสมเอา	จากแหล่ง นั้นนา
ทรงพระสรวลสุขริน	ราชไร้ถ้อยพระองค์
จึงทรงเป็นที่น้อม	นบของ
พงศ์เผ่าชาวเขาผอง	เพียบแปล้
เป่าโศบิตรปอง	ลูกปฎิ – บัฒิแล
ลูกท่านทำตามแท้	ทุกถ้อยทรงธรรม์
หลายพ่อพันธุ์สัตว์ไท้	พระราชทาน
เขาย่อมพร้อมบริบาล	บ่อยเฝ้า
บำรุงปรับปรุงปาน	เป็นมิ่ง – ขวัญเนอ
สัตว์ยังไต่ยงเฝ้า	จิตน้อมกะนึ่งไท

เมื่อไรหนอพ่อเจ้า	จักมา
แพะแกะโคกายา	ใหญ่แล้ว
อวดพ่อพ่อจักปรา-	โมทย์มาก ไฉนนอ
ครั้นเสด็จมาจริงแจ้ว	แจ่มซ้องศัพท์เสนอ
ทรงเปรอสุขปลดเศร้า	แสงวิถิ
สงเคราะห์ชาวเขามี	แหล่งค้า
รัฐซื้อสิ่งของฝั-	มือหนู เขานา
พร้อมพืชผลผลิตถ้ำ	ยากไร้ให้ทุน
ทรงเจือจุนจัดซื้อ	กระบือมา
พระราชทานอีก้อพา	ช่วงไซ้
เพราะเขาเลี้ยงเอากา-	ยาลาก ไถแล
เหตุขาดพาหนะไร	จึงต้องตรำตน
ยามยลชนชาติเชื้อ	ชาวเขา
‘เจ้าพ่อหลวง’ นังเนา	ล่อแล้ว
ทุกคนประคองเคา-	รวะระแวด ระวังเวย
พรั่นพ่อรักจักแป้ว	ปวดชำระกำอังก์
อธิราชทรงถ้องแท้	หฤทัย
จงรักภักดีใน	แผ่นัน
สถิตภูอยู่สถานไพร	พฤกษ์ดิบ ดงถา
กตัญญูตามาป็น	เปลี่ยนร้ายกลายเป็นดี

ประชาชีทั่ว้าว	แดนเหนือ
ระลึกพระกรุณเหลือ	ร่ำแล้ว
หมายมาดพระเสด็จเมื่อ	เมืองสม่า – เสมอนอ
เพื่อพักพระกายแผ้ว	ผ่องพร้อมพระราชวงศ์
สมประสงค์คือข้าวสร้าง	พระราชฐาน
ณถิ่นเหนือเผื่อสราญ	รินให้
‘ ภูพิงค์ราชนิเวศน์ ’ ตระการ	เกียรติเพื่อ
พักผ่อนนุชรได้	เสด็จเข้าเนาสถาน
ถึงวารทรงว่างให้	กระไลถึง
พระราชฐานสราญสิ่ง	สุขพร้อม
พระญาติพระวงศ์พิง	พอพระ หทัยนา
ไศลแหล่งลำนาล้อม	รอบด้วยแดนงาม
ยามว่างทรงอย่างจั้น	เขตเขา
พร้อมพระบรมวงศ์เทา	ถิ่นนั้น
จัดหากระโจมเอา	ไปกับ กระบวนนา
พลบค่ำกางพักครั้น	รุ่งร้อครรไล
หทัยนึกฝีกหน่อเนื้อ	ในพระองค์
รู้ดรู้ทนยง	เยี่ยงไท้
เพื่อทราบสภาพดง	แดนเถื่อน
ผู้พิทักษ์แดนได้	เผด็จเสี้ยนศัตรู

กินอยู่เขายากแค้น
 ยามหลับหอนหลับตา
 ยามกินปากลิ้นหา
 เขาเหล่านี้อ้างว่าง

นโรดมชมชื่นแท้
 ทรงปฏิสันถาร
 สิ่งของพระราชทาน
 พระเมตตาล้ำล้ำ

ราชการสถานสุดท้าย
 เพื่อเยี่ยมเยียนบัดพิน
 ราษฎรอยู่ดีกิน
 ควรพระเสด็จขึ้น

ปัญหาภูมิภาคนี้
 คือพวกคิดแยกพันธุ์
 สี่จังหวัดเป็นปัญญ-
 ควรระงับดับให้

ทรงจงจิตเข้า-
 บังอาจอ้างศาสนา
 สี่จังหวัดไทยอา-
 เนาเนื่องเมืองอื่นกัน

แสนสา - หัสเฮย
 ตื่นค้าง

รสห่อน เห็นเลย
 วุ่นวามนารมณ

ทวยหาญ
 ทั่วถ้วน

ตำรวจ ทหารแฮ
 ระลึกให้เสถียรกาล

ทักษิณ
 ภาคนั้น

ด้อย่าง - ไรฤ
 ด่วนเข้าศึกษา

มือนันต์
 เผาได้

หายืด - เยื่อแฮ
 เหตุร้ายมลายลง

แห่หา เหตุเฮย
 หนึ่งนั้น

ณาเขต

เกษตรแคว้นแดนสยาม

ชนตามท้องถิ่นน้อม	นับถือ
ลัทธิอิสลามลือ	เลื่องลั่น
พระนามพระศาสดาคือ	มุฮัมมัด
จังหวัดสี่มากพัน	นรน้อมนบกัน
ยืนยันอวดเอ๋ยอ้าง	โอนไทย
ทั้งสี่จังหวัดไป	ผนวกเข้า
กับประเทศเขตเคียงใน	อนาคต
ปรนปลุกคอยรุกเร้า	เร่งให้ไปรวม
ผสมสวมโอกาสกลุ่ม-	รุมระดม
โทษว่าไทยทำระทม	ทุกข์แท้
รอนสิทธิอิสระข่ม-	เหงาสาส - นาเส
ตั้งแต่งองค์การแล้	ต่อต้านโจมตี
กรณีหนักใช้น้อย	ในการ แก่นา
จังหวัดสี่ในวาร	วุ่นว้า
อลวนเชื่อมนคัมมาร	มันปลุก
หงุดหงิดอิสลามหน้า	นิ้วด้วยอาดูร
นเรศรพินิจซึ่ง	ในปัญ - หานอ
ของสี่จังหวัดอัน	เอ๋ยนี้
ควรต้องเพรียกพร้องขวัญ	เขากลับ กิ่นแล
ภาพพจน์ปลดชั่วชี้	ใหม่ให้เขาเห็น

ปมเป็นปฏิกัมภ์ยัง
 ขำรัฐไร้สมรรถมี
 หมุนเวียนเปลี่ยนคนดี
 รีบปรับปรุงผดุงล้าง

ราชประสงค์เสริมส่งด้วย รัฐบาล
 รุสลักจักรกลการ
 เปลี่ยนปรับดับเหตุหान
 ตั้งแต่งคนดีแคล้ว

ราชาธิราชเจ้า
 เยือนถิ่นทักษิณนคร
 เพราะเหตุภัยภุช
 เล็งจุดมุสลิมอื่น-

ทรงกระไลลู่วังต้อง
 พระมหากษัตรา-
 ทรงระลึกรักปัญหา
 ทุกแห่งหนยลเฝ้า

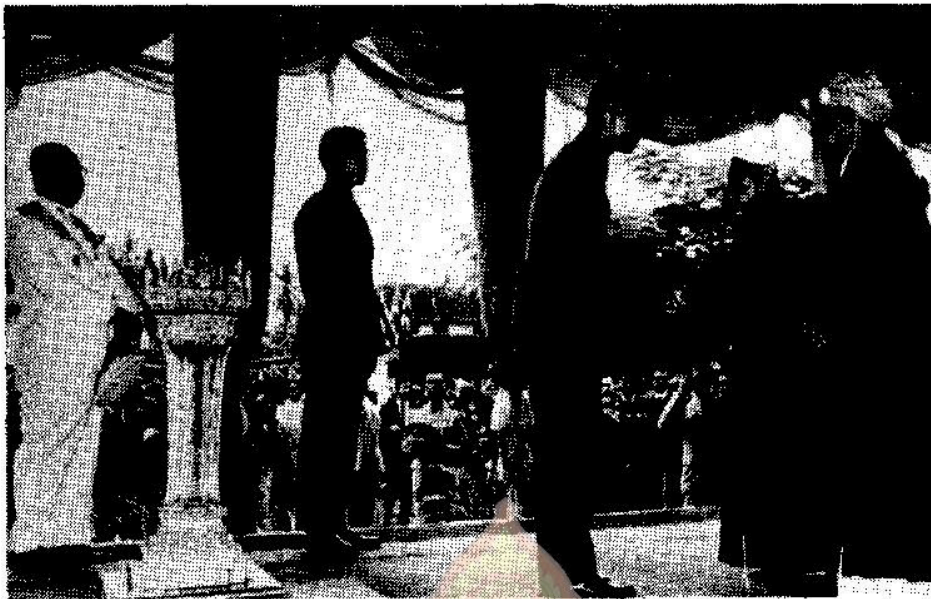
ปลอบขวัญผู้บ่นน้อม
 พระมุขมัตมหา
 คลายครุ่นวุ่นวายอา-
 อิศระเสรีไสร

หยุดทวิ ไว้นอ
 มั่วบ้าง
 ไปดับ อดีตเคย
 เรื่องร้ายมลายลง

กร่อนแล้ว
 ให้เหือด - หายแล
 ขจัดข้อครหา

ทรงจร
 เขตนั้น
 ฐ ไคร้ - ครวญนอ
 อัคนีทวิภัย

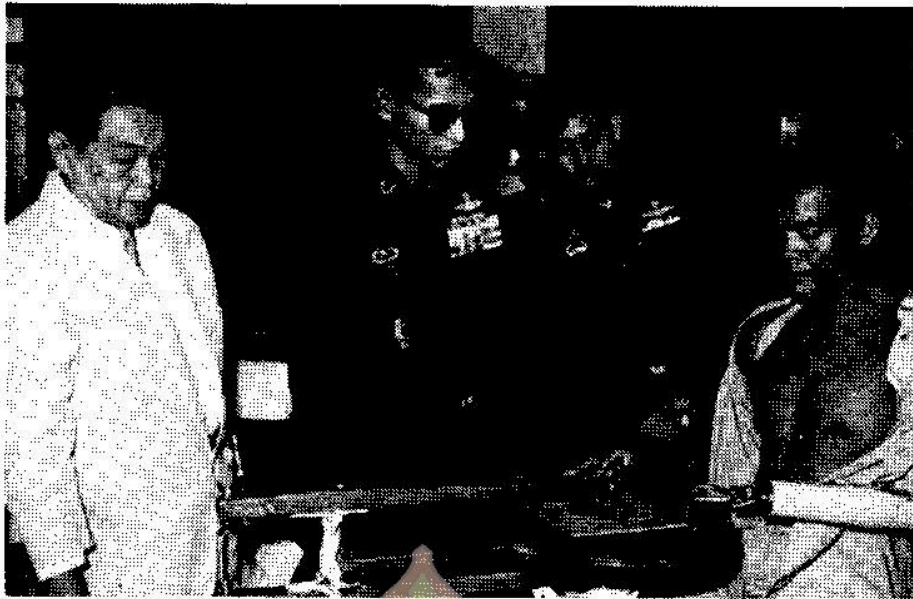
ตามปรา - รภพ
 ธิราชเจ้า
 นครสี่ แห่งเนอ
 ฝั่สร้างทางสันติ
 ศาสนา
 ปราชญ์ให้
 วรรณสิทธิ์
 ห่อนสิ้นสูญสลาย

เรียงรายรับเสด็จล้วน	อิสลาม พุทธแล
พระเสด็จเยือนยลคาม	เขตแล้ว
ทรงชัยชักใช้ถาม	ทุกข์สุข
ผองพุทธมุสลิมแล้ว	ผ่องพร้อมเพรียงขวัญ
อัญเชิญอุราชไท่	ทรงสถิต
เหนือแท่นในมัสยิด	ยากแท้
ชนใดมิใช่อิส-	ลามล่อง ใต้ฤา
เพราะทุกคนล้นแปล้	ปลั่งปลื้มภักดี
เสรีอิสระซึ่ง	ทรวงครัน
ปลอบทุกข์ปลิดเท็จยัน	หยุดแล้ว
ชาวไทยมุสลิมสัน-	ติสุขสู่
เพราะพระบารมีแก้ว	กษัตริย์ล้างกลีสาบ

ไอ้สายสุริเยศเยื้อง	ยังสถาน ไฉนา
แสงย่อมบังเกิดสาน-	ดิสุขเกื้อ
บุญพระเบิกบริบาล	ละอองบาท พระเอย
เกษมสุขทุกชาติเชื้อ	ชั้นคล้ายสายสุริย์
บารมีหนุนเนื่องนุ่ม	มโนรมณ์
ทุกชาติทุกชนชม	ชั้นไท้
นับกินนับวันสม-	การส่ง - เสริมพ้อ
หอมกรุ่นเกียรติคุณได้	แหล่งหล้าโลมสรวง
จึงปวงชนปักยัได้	ตั้งตา
คอยเสด็จกษัตรา-	ธิดาเจ้า
ทุกหนทุกแห่งครา	ขาวเสด็จ คลเนอ
เพียบพุทธมุลิมเฝ้า	พุ่มเบื่องบาทยุค
เสด็จชลมารคเมื่อ	ห้วงมหรณ - พเส
ทรงพระปรารธนายล	เยี่ยมผู้
ตกยากตรากตรำตน	ตามแก่ง เกาะแล
ปลุกมะพร้าวพร้อมกู	ลอบห้อมแหวน
ครบถ้วนมวลแพทยพร้อม-	เพรียงยา
พระราชทานรักษา	สำไ้
ชนใดล่วงวัยชรา	ชำร่วย ของนอ
เด็กเล็กคนยากไร้	รับข้าวของขนม

องค์บรมราชเฝ้า	ฝากฝัง
ทุกข์สุขของผู้ยัง	อยู่นี้
แนะฝ่ายปกครองบัง	ทุกข์เบิก สบายนา
สอนพสกนิกรทุกชี	ช่องสร้างทรัพย์สิน
ภูบดินทร์เสด็จได้	ตามวาร ว่างแล
หฤทัยธหาญ	เห้มแท้
แถวถิ่นทูกันดาร	ธ เสด็จ ดลนอ
หลายแหล่งล้วนเปลี่ยวเปล่า	คั่นด้วยริปูแดง
แรงกรุณหนุนราชให้	ห้วงพหล
หาญเสด็จทูลแด่นยล	ยอดผู้
พลีชีพเพื่อชาติทน	พิทักษ์อธิป – ไตยเอย
เลือดหยดสุดท้ายสู้	เลี้ยงสร้างสยามสันติ
ทรงธรรมถึงถิ่นผู้	พิฆาตพาล
อเนจอนาถชาติจันทาล	เทียวอ้าง
เอาชนบบรรบมาร	มาแบก
เห็นผิดแล้วคิดล้าง	ระบบล้ำเสรี
ประชาธิปไตยในชาติต้อง	เจ็บตาย
ตำรวจทหารหลาย	หลากแล้ว
โรมรันภัยอันตราย	รุมรอบ สรีร์แล
วีรชาติเชื้อชายแก้ว	ห่อนคร้ามขามฉรงค์

เห็นองค์มหากษัตริย์ได้	เสด็จเยือน
จงรักภักดีเดือน	สถิติพร้อม
พ้อมาเยี่ยมลูกเสมียน	มนต์ทิพย์
พรหมไล่พิษโลมล้อม	ลูกแล้วนิรันตราย
ลือสายทรงเอ๋ยถ้อย	ไถ่ถาม
ทุกข์สุขฤาครองความ	ป่วยไข้
ชลนัยน์นักรบลาม	ไหลทะลุ่ม ลงแล
ปิติเต็มต้นไทร	ห้วงแท้ทุกประการ
ทุรสถานทุกถิ่นท่อง	เสด็จถึง
โหยห้วงรำลวงริง	อระท้าว
ชายฉกรรจ์ลูกท้านสิ่ง	ทุกข์สุข ไฉนนา
ทรงเยี่ยมเยือนเกลื่อนราว	ลูกแล้วสราญเหลือ

ขุนเจ็กราชทรัพย์ซื้อ	สิ่งของ
ล้วนเครื่องจำเป็นครอง	ชีพทั้ง
หยูกยารักษาสนอง	มโนสละ ลูกนา
ลูกท่านอีกหาญตั้ง	ต่อต้านไพร่
ขวัญดีมีอยู่ด้าน	ใดพลัน
พูนเพิ่มเสริมพลังอนันต์	ยิ่งแท้
ด้านใดเร็ดไร้วัย	คิดระย่อ จิตแล
ผลย่อมเป็นฝ่ายแพ้	พ่ายข้างขวัญดี
บุญไทยมีมากแท้	ทว่มศีร - ษะแฮ
พระพ่อเมืองอารี	ลูกล้ำ
ทรงฤทธิ์อุทิศพลี	พระสุข เกษมนอ
เพราะพระปรารธนาปล้ำ	ปลุกให้ไทยสราญ
พระวงศ์วานถ่องแท้	ทุกองค์
เสริมพระราชประสงค์	สืบสร้าง
เชิดให้ชาติไทยยง	ยศยิ่ง ยืนนา
ทุกพระองค์เคียงข้าง	คู่ให้ทุกวิถี
ทรงพลีพระสุขถ้วน	เสริมไทย
พระราชวงศ์จักรีไกร	เกริกแก้ว
บรมวงศ์ทุกองค์ไป	ปฏิบัติ
ภารกิจผลิตแผ้ว	ผ่องพร้อมพฤทธิผล

ชั้นกมลชนจิตแจ้ว	จักรี วงศ์นา
วิทย์แถลงทีวี	ถ่ายไว้
เนื่องในพระภรณ์	กิจซึ่ง
พระราชวงศ์ไทได้	เสด็จดำเนินงานพระคุณ
เบิกบุญบังบาปไท	ประทานสันติ
พิธีะพระทรงธรรม	ท่มสร้าง
พุทธศาสน์ชาติไทยบรร-	ลุ่ม - เรื่องเอย
ภาระพระเจ้าช้าง	ชะงักนี้มีไฉน
ผ่อนพักในขณะท้าว	นิทรา
ทรงตื่นพลิกฟื้นมา	ใหม่แล้ว
นฤบดียอมมีภา-	ระเรื้อย ไปแล
บห่อนมีวันแคล้ว-	คลาดเว้นสักวัน

ทรง จันติมิท้อ	หฤทัย
ทรง อัจฉริยะไฟ-	โรจน์เรือง
ทรง แนวตระหนักรใน	พระปณิ - ธานนอ
ทรง อุตสาหะเปลื้อง	ปลดเสรีภาพสกसानต์
ทุกสถานแถวถิ่นใต้	เสด็จดล
เยือนเยี่ยมทุกมณฑล	ทั่วแล้ว
ยิ่งเยือนยิ่งทรวงชน	ชมชื่น
มียากให้ให้ไ้แคล้ว	คลาดเหี้ยาเขานาน
ข่าวสารกิตติศัพท์แจ้ง	จากเมือง เหนือนา
รังสฤษฎ์ราชฐานประเทือง	แด่ให้
นฤนาถประพาสน์เนื่อง-	นิจตระหนัก โสदनอ
ควรรนกรตอนใต้	จักต้องสนองตาม
เหลือความสามารถแล้ว	หรือไฉน
เราจักจงรักใน	ชนกบ้าง
คือจุดเริ่มจากใจ	พสกตัก - ษิณนา
จดจิตร่วมคิดสร้าง	นิเวศน์ไว้ถวายองค์
จำนงจิตมุ่งสร้าง	สืบมา
พลันข่าวชาวนรา-	ธิวาสน้อม
เนื่องมนัสร่วมศรัทธา	ทูนเทิด
พระเกียรติมหากษัตริย์พร้อม	พร้อมด้วยภักดี

ถวายที่สมทบสร้าง	ราชฐาน
เพื่อพระนฤบาล	สถิตบัลัง
ราษฎรภาคใต้ศาล	ฤดีแนว
สนองพระเดชพระคุณสร้าง	ตำหนักแก้วแด่ไท
แลพิไลเรียบร้อย	ราษฎร้วน ถวายแล
สมเด็จพระนรินทร	รับทั้ง
ประธานจุดอนุสรณ์	พสกติก - มินเนอ
‘ทักษิณราชนิเวศน์’ ยัง	อยู่เทียรทิพย์สถาน
กรุณยธารแห่งท้าว	ถึงถึง
พสกติกนิมสัง	สุขพร้อม
ผองพุทธมุลิมิจิ	จรัสแจ่ม - ไสแล
ชั้นชั้นมนต์สน้อม	แนวซึ่งกะนึ่งไท
ทรงชัยเยือนทั่วท้อง	ถิ่นสยาม
ทั่วทุกจังหวัดตาม	แต่ไท
เสด็จยาตราประพาสยาม	โอกาส อวยเอย
ตามแต่พฤติการณ์ได้	สะดวกด้านบดินทร์
ถวิลยามทรงไต่เต้า	ตามวิถี
เยือนย่านทวยหาญพลี	อาคมป้อง
เอกราชชาติเสรี	ตามแหล่ง
ทรวงันดารทอ	ถิ่นสุริยุตน

กรำฝนกรำแดดกล้า
หนาวเหน็บเจ็บไข້นอน
ยามรบห่อนสยบรอน
เปลอพลาดบาดเจ็บแม่

ทรงศรีทรงทราบซึ่ง
ถึงแวนแคว้นแสนไกล
อุตสาหะพระกระไล
แสนห้วงทรงเจ้าช้าง

วารเสวยเลยลวงแล้ว
พ่อจ๊กหยุดเสวยกระไร
ลูกพ่อพบทุกข์ใน
กิจพ่อขอแก้

ทรงจรัลลุล่วงด้าว
มิหวั่นไหวฤทัยองค์
ยามยลลูกพันพวง
จึงจกยอมเสวยแผ้ว

สงสารคนเจ็บไข้
ชีวิตโลहितเอา
เพื่อชาติศาสน์กษัตริย์เนา
ทรงห้วงโหยทรงแปล้

กลางดอน
อนาถแท้
อริร้น สลายแล
ชีพน้อมยอมพลี

ทรงวงไท
กลับสร้าง
ลุแหล่ง นั้นนา
ต่อเชื้อชายหาญ

เป็นไร เล่านอ
เมื่อรู้
แนวรบ นั้นแล
ก่อนข้ออื่นพลัน

แดนณรงค์ นั้นแล
อีกแล้ว
ภัยผ่าน แล้วพ่อ
ผ่องพร้อมบริพา

เพราะเขา
อุทิศแท้
สุขเนื่อง นานนอ
แก่ผู้พลีสกัน

พวกทุพพลภาพนี้
 แขนขาขาดขาดใคร
 อาชีพเมื่อหน้าไป
 ควรแก้การคิดสร้าง

ปัญหาอาชีพไอ้
 ‘ ศูนย์ฝึกอาชีพสอน ’
 ทางรัฐเริ่มแผนลอง
 ผู้ทุพพลภาพได้

ชายฉกรรจ์มลายชีพแล้ว
 เหลือลูกเล่าเรียนทรง
 ราชทรัพย์จับจ่ายส่ง—
 เพราะพระยอมกล่อมเกลี้ยง

เยื่อนยลปลอบญาติผู้
 เราเลือกเวลาตาย
 ทุกคนยอมต้องสลาย
 ตายเพราะหน้าที่ไสร้

ทรงจงจิตพสกเสร้า
 สลายทุกข์ถอนอาดูร
 เพราะวาทะพระปุน
 ปลอบปลุกทุกข์ท้อให้

ทำไฉน

คิดบ้าง

ประกอบกิจ ไตฤา
 สิ่งเกื้อกูลกัน

พระตรอง – ตรึกเอย

มนัสให้

ศูนย์สนับ – สนุนแล
 พึงเลี้ยงชะลอชนม์

ในณรงค์

รับเลี้ยง

เคราะห์ห้ครอบ – ครวณา
 ช่วยผู้พลีชนม์

วางวาย

ไปได้

สร้ร้ง

สืบสร้างเกียรติสูง

เสียสูญ

ดับได้

เปรียบทิพย์ ธารนา

ห้วงเศร้าเขาสลาย

ลือสายทรงคิดคุ้ม-	ครองคน
หน้าที่ก่อสร้างถนน	อนาถแท้
คอมมิวนิสต์ปลิดชนม์	สุดช่วย ชีพเนอ
'แผนเมตตา' ทรงแก้	สกดกันสรรพภัย
ใส่เกราะ' เทพฤทธิ์ 'ถ้วน	รถทำ ทางแล
ยามเหล่าไพร่กำ-	เร็บล้อม
โจมตีสรรคนคำ-	รามเปล่ง ปืนรา
กราตถูกเกราะเกราะห้อม	ห่มกันขวัญคน
ทุกหนทุกแห่งทั่ว	เสด็จถึง
สยองซากตราทุกซ์ตรึง	ตราบไ้
ปลอบทุกซ์ปลุกจิตจิง	ใจปล้ง ปลอดแล
ราวหลังอมฤตได้	เร้าร้อนผ่อนพลัน
ทรงธรรม์ทรงทอดทิ้ง	ทวยไทย มีฤา
พลีสุขบันนุกภัย	แผ่ห้อม
ตำรวจทหารใน	แนวรบ
ทั้งที่มีมิตรล้อม	รอบไ้ไปสยอน
จอมนครคราหนึ่งไข	หนักครัน
แพทย์ห้วงองค์ทรงธรรม์	ยิ่งแท้
พระองค์สีทรงหัน	หทัยห้วง ทหารแ
ทรงสั่งทางการแก้	วิกฤติทั้งไข้ครอง

สมปองสมปลาบปล้ม	เปรมกมล
ทุกหน่วยทวยหาญยล	เยี่ยงไท้
ทุกผู้จักสู้จน	ใจขาด
เพื่อชาติศาสน์กษัตริย์ได้	คู่ด้าวแดนสยาม
พระนามใดเท่าด้วย	‘ พระบิดร ’
ถวายพระผู้อาทร	ทั่วหล้า
ลูกสุขสโมสร	พ่อสุข ผสมแล
ลูกทุกข์ระทวยล้ำ	พ่อท้อระทมหลาย
ทรงหมายมนัสเมื่อ	เมืองไพ – รัชเอย
หลายชาติเชื่อเชิญไป	ประพาสนั้น
บัดนี้ราชกิจใน	นครค้อย คลายนา
เพราะพระเสด็จขึ้น	ทั่วด้าวแดนสยาม
ถึงยามทรงยศต้อง	เตรียมองค์
เสด็จสู่พิรัชทรง	แต่งตั้ง
พระชนนีทรง	ราชกิจ
แทนพระองค์ทรงกึ่ง	เกศเกล้าเผ่าไทย
ทรงคระไลร่วมแก้ว	กษัตริ
‘ สิริกิติ์ ’ ราชินี –	นาถพร้อม
เสนามาตย์มวลมี	ศักดิ์ร่วม เสด็จแล
พลกทราบเนืองน้อม	มนัสถ้วนถวายพร

อดิศรทรงกราบแก้ว
ทรงกล่าวสุนทรพจน์
อําลาราษฎรบท-
หฤทัยไท้แผ้ว

นำหุนพระมนัสไท้
เสด็จกระทำสัมพันธ์-
ไพรัชประเทศสร
ทุกแห่งทุกหนน้อม

เวลาทรงฤทธิ์เมื่อ
สัตตมาสอธิราชไกล
เหน้อยยากตรากตรำหทัย
เพื่อแผ่ยศสยามยัง

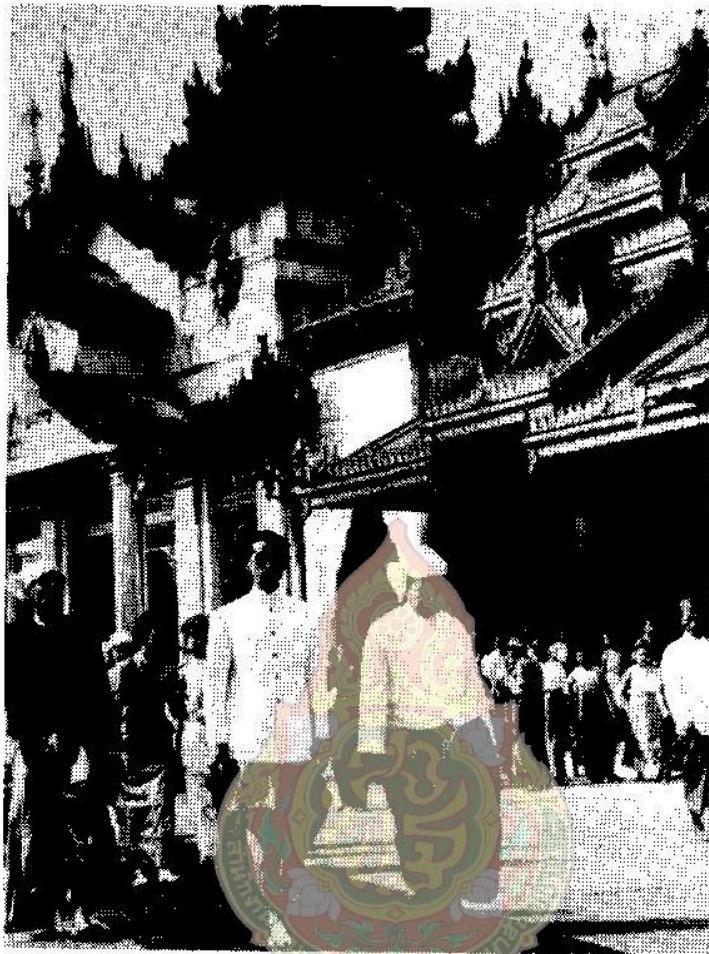
ก่อนจรัลธิราชย้า
ใครร่วมทางทุกคน
เคร่งครัดปฏิบัติตน
เลิกล้วงล้ำเรียกร้อง

ภูมิคือแบบเบื่อง
มหากษัตริย์ปฏิบัติองค์
เมื่อประพาสพม่าทรง
สั่งศักดิ์สิทธิ์มานแปล้

มรกต
เพริศแพรว
จรจาก สยามรา
ผ่องพร้อมพุททคุณ
ทวีขัน - แจ็งเอย
ธภาพพร้อม
ประโยชน์สู่ สยามแฮ
นบไท้ศรัทธา

เมืองไพ - รัชแล
ประเทศทั้ง
ใครเท่า เทียมฤ
หยุดข้อเคยหยัน

ยุบล
จักต้อง
ตามขอบ เขตนา
สิทธิ์สร้างเสื่อมศรี
ควรรบง
เอกแท้
ศักดิ์สู่
เปี่ยมน้อมนับถือ

เจดีย์ช่อเด่นอ้าง
ประมุขม่านเมือพา
ทุกคนถอดบาทุกา
มหากษัตริย์สยามแผ้ว
สร้างความสำเร็จ
สัญลักษณ์พระจักรี
เกียรติไทยว่าไทยทวี
สมชื่อเป็นเช่นเชื่อ

‘ชเวดา – กอง’เอย
ประพาสแล้ว
กันทั่ว
ผ่องพร้อมประพฤติตาม
หลากฤดี ม่านแล
ก่อเกื้อ
วัฒน – ธรรมเนอ
ชาติล้ำเจริญชัย

เสด็จไปญี่ปุ่นด้วย
พระจักรพรรดิทรงยิน
จักรพรรดินีถวิล
สองสู่สนามบินน้อม

ข่าวความจักรพรรดิได้
รับเสด็จ ' พระภูมิพล '

เอ็กเกริกกลุ่มชุมชน
ตะลึงข่าวทั่วท้อง
เพราะมหาจักรพรรดิไท้
ห่อนพราจากวังทอง
อาคันตุกะพอง
รับ ณ ราชวังรู้

เครื่องบิน
ยาตรพร้อม
ถวายเกียรติ
นบท้าวไทสยาม
เสด็จคล
แผ่กิ่ง
ชาติญี่ - ปุ่นเนอ
ถื่นสิ้นหลากอุรา
ทั้งสอง องค์เอย
รับผู้
เพียงแต่
อยู่ละน้านานมา

แข่งข้าศึกดีพระผู้	ผ่านสยาม
สยายพระยศโยกงาม	เงื่อนหล้า
ตอนเสด็จเยี่ยมเยือนตาม	นครต่าง ต่างนอ
ญี่ปุ่นหนุนเนื่องหน้า	แน่นท้องถนนอนันต์
ทรงธรรม์บรรลุด้าว	แดนอเม – ริกาแล
เสด็จประพาสพื้นเพ	เผ่านี้
พินิจชนระบบเส-	รีแห่ง เขาแฮ
สาเหตุเลาเลศชี้	ช่องก้าวเจริญไกล
นครใหญ่ นวยอร์ก 'เข้า	นครา
กลาดกลุ่มชุมนุมมา	มั่วล้อม
สายรุ้งเหลาลูกปา	โปรยเปรียบ
สายแห่งพิรุณห้อม	ห่มไท้ตลอดทาง

ท่ามกลางต่างชาติเชื้อ	ถวายเป็น
โบกพระหัตถ์ทักไป	ทั่วด้าน
ชื่นชอบตอบมวลิ-	ตรีต่อ เขานา
สะเทือนโห่ตอบโต้สะท้อน	ทั่วท้องวิจิตร
อดิศรทรงสุ' เม้าท์-	ออเบอร์น '
โรงพยาบาลเจริญ	แหล่งนี้
คือสถานเทพอัญเชิญ	สมภาพ
ในอดีตกาลก็	ก่อนให้สถิตสยาม
ก็ยามซึ่งบาทเบื่อง	บิตุรงค์
ทรงศึกษาส่วนพระองค์	อีกทั้ง
พระชนนีทรง	สถิตอยู่
เมือง' บอสตัน 'นี้ตั้ง	แต่เบื่องบุรพ์สมัย
ภูวนัยให้เบิกผู้	พยาบาล แพทย์เนอ
ซึ่งกอปรพระสมภพกาล	แต่ไท้
เข้ารับพระราชทาน	ของที่ - ระลึกแล
ผองแพทย์พยาบาลไซร้	แซ่ซ้องทรงศรี
คราที่ถึงถิ่นด้าว	ชาวนอร - เวนา
ขณะเหล่านักเรียนรอ	รับนี้
เยาชนต่างชาติพอ	เสด็จผ่าน
ก้มกราบสุภาพซี้	เช่นเชื้อชาวสยาม

งามประทับจับจิตแท้	เทียนนา
ประหลาดต่างชาติมา	หมอบพร้อม
บังคมพระราชา-	ธิดาเยี่ยง สยามแล
बारเมศทรงเดชน้อม	มนัสเฝ้าฝักวิถี
ประเพณีนี้แหละน้อม	นำผล
ผยองชาติไทยไครยล	ย่อมรู้
ว่าไทยห่อนใช้คน	เขตเถื่อน
วัฒนธรรมทุกผู้	เพียบพร้อมแบบแผน
นิวซีแลนด์แหล่งไท้	กระไลถึง
รถพระที่นั่งพึง	ผ่านเข้า
เขตนครราชฎารอิง-	อลรับ ราชแล
ยัดเยียดเบียดเสียดเฝ้า	ฝักันดันดุน
จุลมนุรุล่วงท้อง	ถนนไป
กีดช่องทางกระไล	รถท้าว
บรรดาราชฎารใจ	จดจ่อ
ชิงเพื่อนชมพักตร์น้ำว	จิตน้อมจอมสยาม
ยามรถหยุดอยู่หน้า	โฮเต็ล ' สตาร์ ' แส
ฮิบ ฮิบ ฮูเรเห็น	พักตร์ไท้
ยามมิดขมูกขมัวเย็น	เยือกพร่าง พิรุณเนอ
สาครกระหน่ำหนักไซ้	พสกข์ำทำเฉย

กลับเฉลยคำรำร้อง	เรียกหา
ขอพบพักตร์ราชา	อีกครั้ง
ยานยนต์หลากลันนา-	เนกเนื่อง หนูนนอ
ห่อนกลับห่อนยับยั้ง	หยุดร้องตะโกนกวน
ธ ประชวรหวัตแต่เอื้อ	เอาใจ ชนเอย
เสด็จออกกระเบี่ยงใน	บัดนั้น
ทรงโบกพระหัตถ์ไม-	ตรึมอบ
ฮิบ ฮิบ ฮูเรชั่น	แซ่ทั้งไฟทสรวง
ทุกทรวงพสกซ้อง	สดุดี
ชมชื่นพระบารมี	มากแม่
พิรุณเนื่องหนุนทวิ	หวิระย่อ เย็นเวย
แสนอดแสนทนแท้	ห่อนท้อรอไท
ภูณัยสมัยเสด็จดั้น	สู่ดิน
แดนเรียกฟิลิปปีนส์	ประเทศไกล
พสกทราบเมื่อภูมินทร์	มาสู่
ชาวประเทศเขตเขาได้	คั่นหน้ามาดู
เพียบผลูพรุพรั่งด้วย	ราษฎร
จากครอบครวัถ้วนคร	กั้งล้อม
รับเสด็จอดิศร	เบียดเสียด
กิตติศัพท์นฤนาถย่อม	ยั่วให้มาเห็น

จึงเป็นประวัติอย่าง
 เอย்வัญ
 เปรียบเทียบไปถึงวัน
 ที่ผู้
 จอมพลอเมริกัน
 กลับสู่ เกาะนา
 นาม' แมคอาเธอร์' กู
 เกียรติพินคินพลัน
 ในวันทัพท่านเจ้า
 นครา
 ฟิลิปปินส์ประชา
 ชาตินั้น
 รอรับทัพแมคอา-
 เรอร์ท่วม-ทั้นนอ
 เทียบกับรับท้าวครั้น
 เทียบไซร้ใครเหนือ
 เมื่อเทียบสถิติแล้ว
 กรณีนี้นา
 แดงว่ารับภูมิ
 มากแท้
 บรรดาประชาชี
 มาชั้น-ชมเนอ
 เหนือกว่าอาเธอร์แพ้
 ฟ่ายท้าวทุกทาง

เสริมสร้างยศโยคไท่	ไพศาล
มหัศจรรย์บันดาล	เด่นพร้อม
บุญญาภิหาร	กษัตริย์แห่ง สยามเส
ทุกเผ่าทุกเพศล้อม	รอบไท่ไครยล
เสด็จคลอิหร่านแล้ว	ภูบดี
ทรงเยี่ยมทวยชนชี	ชั้นทั่ว
สัมพันธภาพทวี	ผลเพิ่ม พูนพอ
จริยวัตรไทน้าว	มนัสผู้พบเห็น
บำเพ็ญการทูตแท้	แทนไทย
น้ำวมั่นสกษัตริย์ใน	ถิ่นนั้น
น้ำวอกพสกใจ	จอดจ่อ จริงเนอ
อิหร่านทุกแหล่งชั้น	แซ่ช่องถวาชัย

ทรงกระไลลูแล้ว	หลากหลาย รัฐนา
ทรงแน่วนโยบาย	เนืองน้อม
ทุกประเทศพิเศษถวาย	วิธีรับ เสด็จท่าน
พสกสมักรพรักพร้อม	พริบเผือกษัตริย์สยาม
ทุกยามไทยห้วงท้าว	จอมไทย
ระยะทางห่างไกล	ประเทศแท้
อุตสาหกรรมทรงชัย	เผชิญพิ – รัชแล
หนักพระวรกายแล้	ไปล้ำอุราไท
ล่องไปรัฐหนึ่งแล้ว	นฤบาล
ดำรงสพระราชทาน	พสกไท้
สังเกตเล่าเหตุการณ์	ปรากฏ
สู่พสกสยามได้	สดับข้อควรฟัง
ทุกครั้งทรงฝากเอื้อ	อาทร
หวนห้วงปวงราษฎร	เปี่ยมแปล้
ดำรงสตรัสทุกตอน	เตือนสติ
สดับดุจองค์ไท้แท้	สถิตข้างเคียงชน
ยลประเทศน้อยใหญ่นั้น	ทรงยศ
เผยพระสุนทรพจน์	หลากล้น
บางตอนกล่าวกลอนสด	หลายส่วน
พระปฏิภาณพัน	พจน์พร้อมพรรณนา

ภาษาพิเศษแจ้ง	เจนหทัย
พิพิธพากย์ทรงไข	คลองทั้ง
เจนจัดอักษรร้อยไฟ-	รัชชน - ชมแล
ผยองพระเกียรติยศยัง	ต่างด้าวเหี้ยมดสยาม
ยามให้ทรงรับเสื่อ	ปริญา
ถูกชักหักปัญหา	หากให้
ดริตรัสแจ่มชัดวา-	ทะทุก กระทงนอ
ทั้งที่พระเสโทได้	พักตร์ท้าวคราวแถลง
लगแหล่งนิสิตกระต่าง	กระเดื่องไท
ทะนงสิทธิ์เสรีใน	รัฐนั้น
ทรงอ้างพุทธศาสน์ไป	เปรียบอบ - รบเอย
นิสิตนึกคิดอื่น	อกร้องอับอาย
ลือสายเป็นที่ซึ่ง-	ซาบกมล
ชมชื่นหฤทัยชน	ต่างด้าว
พระจริยวัตรดล	ฤดีด้อม - ดำเอย
เกริกพระเกียรติศักดิ์ท้าว	จากแคว้นแดนสยาม
พระพงศ์รามยามเสด็จขึ้น	แดนไพ - รัชเอย
ผลประพาสสองสมัย	มุ่น้อม
มโนทุกประเทศวิชัย	ไทยถูก วิถีนา
อวยประโยชน์ทางอ้อม	อเนกทั้งทางตรง

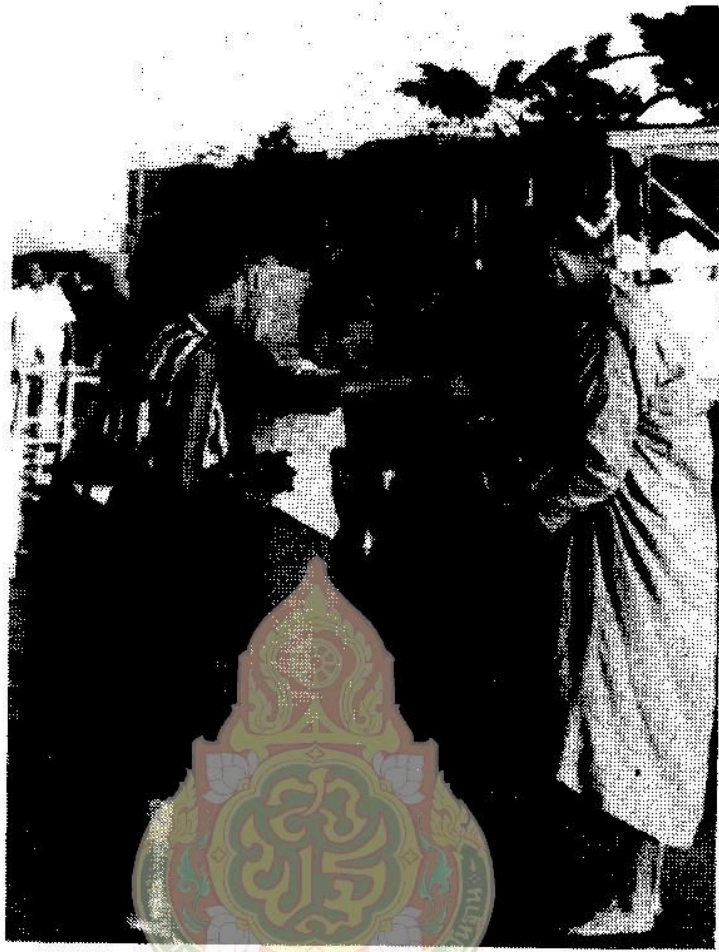
เพราะองค์มหากษัตริย์สร้าง สมภาร
 คราเสด็จคลลสถาน ถิ่นนั้น
 พระจริยวัตรดล แดชาติ อื่นเอย
 ชึ่งส่งาสยามราชชั้น แซ่ด้วยสดุดี
 เคยมีมหากษัตริย์ผู้ สถิตไฟท ไฉดา
 ห่วงรักพิทักษ์ภัย พสกท้าว
 ยามราษฎรรื่นสดใส พระริน สุขแล
 ยามราษฎรระทดร้าว ฐ ร้อนระทมแทน
 ทุกแดนไพรัชรู้ ระบิลดล
 ประพุดตอingkัทรงพล เพียบพร้อม
 การุญอุ้นทรวงชน ชาติเช่น นั้ना
 ชนชาติใดไปน้อม กษัตริย์จะนี้มีไฉน
 ไทยจึงพินเหี้ยมเย้า แห่หยาม
 ว่า ‘ อนารยะ ’ นาม อนาถนี้
 กิจวัตรกษัตริย์งาม เงื่อนเช่น เห็นฮา
 เลิกเหล่าผู้เฝ้าชี้ ใสไคลไทยสถาน
 นฤบาลปานเปรียบด้วย สุริยา – ทิตยเอย
 แสงสว่างพร่างพรางพา ภพพ้น
 มวลเมฆมืดเวหา หวนผ่อง – ไสพ่อ
 ทุกถิ่นประเทศทัน ท่วมน้อมนับถือ

พระกือทูตวิเศษสร้าง	วิถีสันติ
เพียรพรำผูกสัมพันธ์-	ธภาพให้
ทุกชนิดมุ่งมาดจรร-	โลงโลก สราญแด
จึงพระเกียรติคุณไท้	ทั่วหล้าลือสยาย
สาธยายยามสืบสร้าง	พระศาสนา
ตามพระราชศรัทธา	กษัตริย์แก้ว
เนื่องจนระบบมหา-	ชนแห่ง สยามแ
อายุครบบวชแล้ว	สู่ผ้าเหลืองปล้น
ทรงธรรม์ทุนเทิดข้อ	คติธรรม
พระราชชนนีนำ	แนะพร้อม
อบรมปมหทัยจำ	จดหลัก มูลแ
ตั้งแต่น้อยจน้อม	สนิทไว้ในองค์
เนื่องนิจทรงซิดเฝ้า	สังฆรา - ชาแล
สมัยเมื่อทรงชนมา-	ยุ่น้อย
ทรงสดับพระธรรมสภา-	วรสถิต หทัยแ
เจริญพระชนม์ยิ่งคล้อย	เคร่งน้อมพระศาสนา
ทรงศึกษาสั่งข้อ	ควรครัน
สนเท่ห์จุดพุทธธรรม-	มะไท้
สอบถามพระเถรอัน	ควรเอ๋ย ถามนา
จึงประจักษ์ธรรมได้	เด่นขึ้นทุกคราว

เรื่องราวปรากฏครั้ง	สุโขทัย
อิริราช ‘ ลีไท ’	ท่านน้อม
พระมนัสทรงผนวชใน	พุทธศาสน – นานอ
คือเยี่ยงอย่างทางข้อม	ยั่วท้าวสนหทัย
‘ บรมไตรโลกนาถ ’ นั้น	อีกองค์ หนึ่งเอย
ลาราชสมบัติทรง	ผนวชบ้าง
สืบพระพุทธศาสน์ยัง	ยืนแน่น อยู่มา
สองพระองค์ทรงสร้าง	สิ่งข้อควรเสริม
เริ่มสมัยกรุงเทพฯ เชื้อ	พระวงศ์ จักรีนอ
‘ ปิยมหาราช ’ ทรง	ราชย์แล้ว
ลาไอศวรรย์ทรง	ผนวชสืบ พระศาสน์เนอ
เพราะพระองค์ทรงแผ้ว	ผ่องสร้างทางกุศล
เหตุผลผองพระเฝ้า	ไฝ่ฤดี
ทรงเลื่อมใสหทัยทวี	ร่วมทั้ง
ระลึกพระบุพการี	ริงรัด อูราแล
กตเวทิตั้ง	ตรึงถ้วนทุกสถาน
อีกประการหนึ่งไท้	หทัยถวิล
สนองเนื่องในระบิล	บ่งอ้าง
สังฆราชประชวรอิน-	ทริยสู
ผิ ฐ ผนวชจักสร้าง	ส่งให้หายประชวร

บริบูรณ์พระมนัสทั้ง	ศรัทธา
บรมกษัตริย์ตระกูล	ราชย์แล้ว
ทรงผนวชในพระศาสนา	ณวัด พระแก้วพ่อ
เนาวัดบวรนิเวศน์แปล	ปลาบปลื้มพสกปวง
ดินสรวงแข่งแซ่ก้อง	สาธุการ
เอมอรณะนฤบาล	ผนวชนี้
สืบพระพุทธศาสน์ผสวน	ทรวงพสก ประสงค์แล
อาราธน์ไตรรัตน์ชี้	ช่องไทในธรรม
ทรง ส้ารวมเลิศน้อม	ธรรมวินัย
ทรง ท่วมศรัทธาไตร-	รัตน์ล้วน
ทรง บิณฑบาตกระไล	ถนนม้่า - เสมอนอ
ทรง ปฏิบัติวัตรพัน	พจน์พร้อมพรรณนา

เสด็จกลามาสู่แคว้น	นครปฐม
โปรดสัตว์จังหวัดชม	ชั้นแท่น
ทวยราษฎร์ร่วมชมรม	รอรับ เสด็จจรา
สองฟากราษฎร์หลากแปด	เปล่งถ้อยสาธุการ
จากบ้านหลายย่านล้วน	รับมา
เพชรบุรีราชบุรีคลา-	คล้าพร้อม
กาญจนบุรีร่วมสมุทรสา-	ครควบ
สมุทรสงครามน้อม	นบท้าวตลอดทาง

ต่างคนต่างไฝ่เฝ้า	บาทบงส์
ภูมิพลโลกขุทรง	ศักดิ์นี้
นับเป็นเชื่อนอกมิ่ง-	กลมิ่ง - ขวัญแล
มหาสิทธิชัย	โชคผู้ชมพลัน
ทรงธรรม์ผันพัคตร์เข้า	เขตพิธี
พระปฐมเจดีย์	เด่นแล้ว
ทรงประทัภณลี-	ลาครบ
สามรอบองค์พระแผ้ว	ผ่องสร้างทางกุศล
ชนหลายรายเรียล่อม	รอบสถาน
เฝ้าขัตติยภิกษุสราญ	รินน้ำ
กฤษฎาภินิหาร	มหากษัตริย์
ตระหนักในหทัยข้า	พระบาทไท้ทั่วกัน
ทรงธรรม์ทำวัตรเข้า	เย็นใน วัดเนอ
คนย่อมหอยทรงชัย	เสด็จแล้ว
ถวายเทียนรูปมัลย์	วิเลปรำ
อาราธน์ไตรรัตน์แผ้ว	ทุกข์พ้นกมลผอง
ทรงประคองเทียนรูปพร้อม	บุปผา
ถวายพระพุทธรูปปฏิมา	มาศถ้วน
ทรงอนุโมทนา	นำส่ง กุศลนอ
เสนอสุขทุกทรวงล้วน	ร่วมสร้างทางสันติ

ทรงธรรม์ทรงอุทิศทั้ง
เสริมวโรกาสสง-
ทวยราษฎร์เทิดอ้าง
มิจิตมิกันไว้

ข่าวของอิราษเข้า
เผยแผ่พระบุญญา-
สมณบริขารมา
อนุโมทนาซ้อง

สถานทูตภารตพร้อม
วาระพระลือสาย
ซ้องสรูปอุปมาหมาย
ทรงผนวชในครั้งก็

ลาพระผนวชแล้ว
ทรงห่วงถึงศีลธรรม
จึงทรงปริกษาสรรพ
ภิกษุพึงประพฤติแปล
เพื่อไทยพสกทั้ง
เป็นเยี่ยงอย่างทางนำ
ศึกษามหากัม-
เป็นหลักชักชวนน้อม

กุศลองค์ เองเอย
เคราะห์ให้
กุศลร่วม กษัตริย์แล
เฉพาะเชื้อพระวงศ์ผอง

ครองกา - สาว์เนอ
นุภาพก้อง
จากมาน
เกียรติทั่วสาธุการ
พระพรถวาย

ผนวชน
อโศกราช นั้นแล
ก่อนด้วยศรัทธา
ราชัน

พสกแท้
สงฆ์เพื่อ
เปี่ยมน้อมธรรมวินัย
ผองทำ ตามนา
แนะพร้อม
ภีร์พุทธ
มนัสผู้เพียรบุญ

ทรงเจือจุนจัดตั้ง
เรียนพระปริยัติธรรม
สร้างไตรปิฎกสัตถุ-
เยี่ยงกษัตริย์สยามรัฐครั้ง
ราชาพินิจซึ่ง

หลายหลากทุกขัณฑ์ครอง
ควรจักพิทักษ์สนอง
สร้างแหล่งรักษาให้

ทรงธรรม์ทอดมนัสน้อม
‘ โรงพยาบาลสงฆ์ ’
สามเณรภิกษุองค์
แพทย์ตรวจโรคภัยบ้าง

วัดวาหลายแห่งแท้
เสด็จร่วมพิธีสงฆ์
พุทธาภิเษกมง-
ห่อนเหน้อยเลื่อยล้ำล้ำ

ทรงชัยชมชื่นน้อม
ทรงทอดพระกฐิน
ทั้งในนอกนครินทร์
เสริมซ่อมอารามล้วน

สถาบัน
เพิ่มทั้ง
ลักษณะพุทธ - ศาสน์พ่อ
ก่อนให้กระทำมา
ถึงพอง ภิกษุเนอ
ป่วยไข้
เสนอสุข สงฆ์แด
พระเจ้าเนาสันติ

จำนง
จึงสร้าง
อาพาธ
พักฟื้นเยียวยา

ทูลองค์
บ่อยซ่า
คลื่อน อักเอย
เลิศแท้หฤทัย
มโนถวิล
ทั่วถ้วน
วัดเปลี่ยน เวียนแล
หล่อเลี้ยงพระศาสนา

ราชานุเคราะห์เกื้อ-	กุลสนอง
ข้าราชบริพารผอง	ผนวชนั้น
ราชประเพณีให้ครอง	นาม ' นาค หลวง ' นา
เนื่องนาคหลวงซ้องชั้น	นับให้ถวายบุญ
สนับสนุนจนจิตผู้	ศาสนา พราหมณ์เนอ
ซิกข์ คริสต์ อิสลามนา-	เนกพร้อม
ทรงประสิทธิ์อิสระประชา-	ชนนับ - ถือนอ
ตามแต่ใจใครน้อม	เนื่องน้ำวประเพณี
เสรีเรื่องรุ่งแท้	ในไทย รัฐนา
ชนบประเพณีใด	เด่นล้ำ
สุดแท้แต่ใจใคร	จักเกรง ครองเนอ
บ่อน้อมมีใครกล้า	กัลั่นแกล้งรังแก

มีกระแสคำรัสด้วย
 นัยเนื่องอิสลามศา-
 พระกรุทานไ้มาด
 ถอดสู่พากย์ไทยชี้

จุฬาฯพลันมานะสร้าง
 ถอดถ่ายเป็นไทยลง
 ถวายร่างสารบาทงส์
 เฉลิมพระชนม์ไ้ไ้แล้ว

เยี่ยมเยียนมัสยิดเอื้อ
 หลายแหล่งทรุดโทรมชำ-
 ทรงรับซ่อมแซมอำ-
 พิมพ์พระคัมภีร์ไ้สร

อิสลาม พราหมณ์ คริสต์แท้ คือไทย
 ร่วมแผ่นดินเดียวใน
 ร่วมกษัตริย์ร่วมฉัตรชัย
 ร่วมชะตากรรมลี้

บพิตรทรงประสิทธิ์สร้าง
 ทุกถิ่นทุกภาคพันธุ์
 รับพระกรุณอัน
 โดยเท่าเทียมแท้ถ้วน

‘ จุฬาราช-มนตรี ’
 นะนี้

หมายส่ง - เสริมนา
 ช่องรู้หลักธรรม

ตามทรง แะนอ
 ตลอดแล้ว

ระบุเมื่อ
 ผ่องด้วยแดเพียร

อุปถัมภ์

รุดไ้

นวยราช - ทรัพย์แล
 สู่พื้นพากย์สยาม

ขณะนี้

เผชิญทุกข์ สุขแล

หลักได้ไฉนหนอ

สุขสันต์

เฝ้าล้วน

อบอุ่น

ทั่วหน้าประชาชน

คลวันศักดิ์สิทธิ์ด้าน
 ‘วันวิสาขะ’ มา
 ทรงนำทักษิณา-
 เอมอกพสกแผ้ว

เสริมสรรพนิสิตพร้อม
 สำนักมโนนา
 จิตใจเลื่อมใสเคา-
 สนอนพระบาทยุคลบ้าง

ทรงอุคหนุนเนื่องด้วย
 ประกวดเรื่องสอนศาสนา
 ฌบับชนะพระกรุณา
 วันวิสาขะชี้

สมหมายสมมุงไท้
 ทรงพระปรีชาชาญ
 สำศาสน์ชาติชนสราญ
 เพราะพระจักรีแก่

ปรองดองปฏิบัติด้าน
 มวลศาสน์หมายมาดพา
 ชื่นชอบประกอบอา-
 สาธุชนถิ่นแล้ว

ศาสนา พุทธเนอ
 สูแล้ว
 วัตรรอบ โปสถ์แล
 ผ่องนำใจอนันต์

เพรียงเยา-วชนนา
 เนืองสร้าง
 รพศาส-นानอ
 บ่อยเข้าทวิคุณ

วันวิสาข์
 เดกนี้
 พิมพ์แผ่ เผยอ
 ช้องสร้างศาสน์สยาย

ทุกสถาน
 เชี่ยวแท้
 รมย์ร่วม กันแล
 เคลื่อนพันพิพาทผอง

ศาสนา
 ผ่องแผ้ว
 ชีพสุข-ริตแล
 ร่วมสร้างเสียมสราญ

วงศ์วานของชาติเชื้อ	ชาวเขา
นบภูตผีมีวมา	เช่นไหว้
บัดนี้หมุ่มมากเนา	จนบอย่าง สยามเนอ
ฝึกหัดปฏิบัติใช้	เช่นผู้ไทยผอง
อธิคุณครองครอบเผ่า	สุดพรรณ-นาเนอ
เชื้อชาติชาวเขาสวรรค์	โปรดแล้ว
เชื่อถือทุกทางอัน	กษัตริย์ออก โอบอุ้ม
เพราะพระคุณดวงแก้ว	ส่องเกล้าเกลื่อนภัย
นักใคร่ประณตน์อม	ศาสนา พุทธนอ
ทรงช่วยอำนาจหา	ช่องให้
ชาวเขาคัดเลือกมา	เรียนเรื่อง ธรรมแล
เริ่มแต่บวชเณรได้	ฝึกข้อมูลสรรพ
พร้อมพลันผนวชพระทั้ง	ผนวชเณร นั้นนา
ฝึกกฎกำหนดเกณฑ์	เก่งแล้ว
ส่งพระเฝ้าเขาเจน	จบหลัก ธรรมแล
สอนพระพุทธศาสนาแจ้ว	แจกเชื้อชาวเขา
แบ่งเบาภาระผู้	ธรรมจา - ริกแล
หนักเนื่องเรื่องภาษา	สุดพร้อง
ภิกษุซึ่งจัดมา	จากหมู่ เขาเนอ
จึงไม่มีข้อข้อง	ขัดชี้เชิงธรรม์

นับวันชนชาติเชื้อ	ชาวเขา
นบพระพุทธศาสน์เสา-	วณิคน้อม
ศรัทธาเพิ่มพนา	ศาสน์เนื่อง นිරันตร์แล
พานพบความสงบพร้อม	เพราะให้จักรี
เทียนพิฐที่เข้า	พรรษา
สำหรับวัดจัดมา	มากให้
ทรงพระสุหร่ายครา	เจิมครบ - ครันแล
แจกจ่ายสู่วัดไว้	สืบสร้างศาสน์ทรง
‘ นัตรมงคล ’ กวบพร้อม ‘ ราชกุศล-	
ทักษิณานุปทาน ’ ผล	สืบสร้าง
สมเด็จพระภูมิพล	มาดมุง
ฉลองพระคุณเจ้าข้าง	อดีตถ้วนทุกสมัย
วัดไธขารุดเสร่า	โถมลง
เสริมพิสุทธพุทธศาสน์ทรง	ซ่อมให้
ขาดพระประธานองค์	อธิราช
อุทิศราชทรัพย์ให้	ท่านสร้างพระราชทาน
ถ่วงวารนวพรรษแล้ว	นฤบดี
ทรงบาตรเนื่องในปี	ใหม่นั้น
หน้าพระที่นั่งจักรี	กับราช - วงศ์แล
ข้าราชการหลากชั้น	ร่วมสร้างอานิสงส์

พระผไทรงประดิษฐ์ได้	สมญา
‘ หลวงพ่อจิตรลดา ’	เด่นด้าน
คุ้มอาตม์กลาดเกล้าพา	พบรุ่ง – เรื่องแล
เสริมจิตสุจริตสร้าน	สุขพร้อมสิ่งประสงค้
ทรงประสิทธิ์หลวงพ่อให้	ใครครอง
โปรดส่งเขานำทอง	ทาบไว้
หลังหลวงพ่อผของ	อิธิราช
ก็อนุสรณ์ให้	ถ่ายข้อคิดขลัง

‘ ปิดทองหลังพระ ’ แท้ ก็กระทำ
 พิพิธผลกุศลกรรม ผ่องแผ้ว
 ไปต้องป่าวร้องงำ เงื่อนเทียบ
 ทองปิดหลังพระแล้ว ไปอ้างอวดใคร
 ทรงไพบารเมศสร้าง ‘ พระพุทธ-
 นวราชบพิตร ’ ผุด ผ่องแผ้ว
 พระแจกจ่ายตามจุด จังหวัด หลากแคว
 เพื่อพสกนิกรแคล้ว คลาดเศร้าเณสานต์
 อีกประการจกน้อม นำใจ ไทยนา
 ทุกแห่งทุกหนใน ถิ่นนั้น
 สมานสามัคคีไส- สดมัน เสมอณา
 เพราะพระพุทธรุณกัน เทวให้ไกลถวิล
 ระเบิดพระอธิราชนี้ ขณะทรง พระเยาว์นอ
 พระราชหฤทัยจ้านง ฝึ่เบื่อง
 ดุริยะยังยง ประโยชน์
 เจริญพระวัยรุ่งเรือง เลิศด้านดนตรี
 มีพระราชปรารภไว้ สมัยบรรพ์
 ว่าประโยชน์ดนตรีอนันต์ นกนี้
 ปราภพฤติการณ์อัน ควรเอ๋ย
 พระราชนิพนธ์เพลงซี้ ช้องสร้างเสริมองค์

แม่ ธ ทรงโปรดด้าน	ดนตรี
แต่ขัตติยวิถิ	กิดให้
พระองค์จักทรงมี	สนุกเช่น พสกยา
ภาระราชกันให้	ห่างห้องดนตรี
นฤบดีพักเหนื่อยด้วย	ทรงคน - ตรีพื่อ
ชั่วครู่ชั่วยามพล	ผ่อนแก้
ราชกิจกรากกรำกมล	ไปเพลิด - เพลินนา
บางยุคทุกข์ให้แปล้	ปลอบด้วยดนตรี

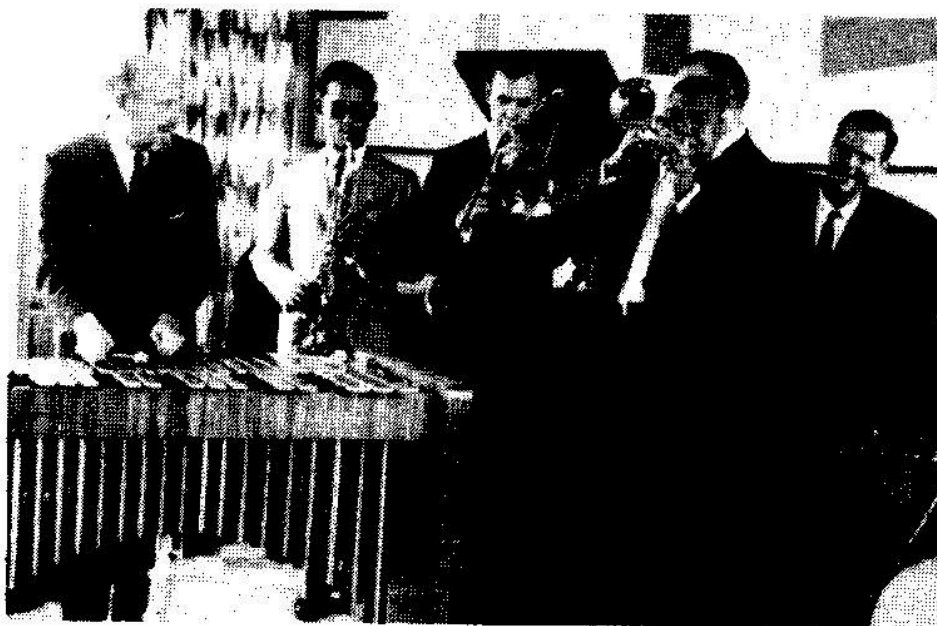
เพลง ‘ชะตาชีวิต’ ชี้
 บอกบ่องค์ราชา-
 กลืนทเวษเหตุอนา-
 เพราะพระจักเปลี่ยนปล้ำ
 ยามจรูญรมย์รันเอื้อ
 เพลงผ่อนอาวรณ์พา
 นี่คือสื่อเสียงสา-
 เพลงพระราชนิพนธ์แก้ว
 วายระทมทุกข์ทเวษสร้าง
 ฟังโศตพสกนั-
 มโนมัยร่วมใจจรร-
 เทิดชาติเทิดชนพร้อม
 ความรักดีเกิดด้วย
 มหาภักดิ์ทรงสมรรถเป็น
 ปลดทุกข์ส่งยุคเย็น
 จงรักภักดีเบื่อง
 เจริญรอยพระบาทเบื่อง
 กรมหลวงชุมพรครา
 บทเพลงเร่งอุรา
 เชิดชาติศาสน์กษัตริย์ไว้
 ชาวประชา เห็นนอ
 ธิราชกล้า
 คตหนัก หทัยนอ
 ปลดเศร้าสยามสุญ
 อุรา ราชเอย
 ผ่องแผ้ว
 รภาพสุข กษัตริย์ท่าน
 กษัตริย์สร้างประเสริฐสม
 เพลงสั้น - ดิสุขนา
 ทน่น้อม
 โลงเอก - ราชแล
 พรั่งข้อสามัคคี
 พสกเห็น
 หลักปล้อง
 ประโยชน์สู่ พสกเนอ
 บาทท้าวบ่ถอย
 ปิตุลา ท่านนอ
 ครุ่นไซ้
 ทหารทัพ - เรือแฮ
 เพื่อผู้ริปูเกรง

คือเพลงดอกประดู่ร้อง	ประจำเรือ – รบแล
สลักอุระทหารเสือ	สุดเกล้า
ยอมมลายหมดทั้งเครือ	เล่ห์ดอก ประดู่เฮย
พรูร่วงหมดพวงแผ้ว	สู่พื้นปัดพี
‘ ธีรมหาราช ’ ผู้	ทรงนิพนธ์
หลายแบบระบบยล	ยิ่งเร้า
รักษาศาสน์กษัตริย์ตน	ตายเพื่อ สยามพ่อ
สามัคคีคือเป้า	ปกป้องผองไทย
ล่วงมาในรัชนี้	ทรงเสนอ
พระราชนิพนธ์เพลงเลอ-	เลิศแท้
ทักไทยฝใจเผลอ	จักพลาด
เนื้อปลอบทำนองแปล้	ปลุกกรั้มทรวงครัน
‘ ความฝันอันสูงสุด ’ น้อม	นำไทย
แสนห่วงทุกทรวงใน	ชาตินี้
ร่วมจิตคิดแก้ไข	ข้อผิด
ยุติธรรมนำชี้	ช่องพร้อมประพฤติตน
ขวายชวนคิดร่วมสร้าง	สิ่งควร
เลิกคิดจิตเรรวน	ร่วมรู้
รักษามุ่งมาดสงวน	ศักดิ์สง่า
พลีชีพเพื่อชาติสู้	ศึกป้องปกสยาม

เพลงงามอีกหนึ่งนั้น
 ยินอยู่ ‘ เราสู้ ’ ผล
 มนัสไทยทั่วทุกคน
 ถึงแวันแคว้นไทยพร้อม
 กระนั้นบรรพบุรุษเปื่อง
 พลีชีพหันโหมพาล
 พงศ์เผ่าเหล่าลูกหลาน
 มีแผ่นดินอยู่ได้
 ทุกคนควรร่วมป้อง
 พิทักษ์ผืนผไทไทย
 สู้สู้ร่วมสู้ไป
 เพื่อลูกหลานทุกผู้
 ก้าวเดียวเทียวอย่าได้
 อริรุกไทยบุกพลี
 อนาคตชาติต้องมี
 หน้าที่ทุกคนต้อง
 ไอ้มหาราชผู้
 เพื่อชาติศาสน์ด้าว
 แทบทุกวิถีทรง
 เพื่อพสกนิกรไท

ทรงนิพนธ์
 เพื่อน้อม
 ควรคิด
 พรังผู้สู้สิ่ง
 โบราณ
 เพื่อให้
 เพลิดเพลิน อยู่แต่
 ไปต้องระเหระหน
 ผองภัย
 ทุ่มสู้
 ตราบปลด ปลงรา
 อยู่ยังยืนยาว
 ถอยหนี
 ชีพป้อง
 เมืองอยู่
 ต่อต้านรักษา
 พลีองค์
 รอดได้
 สรรสุ เลี่ยมนอ
 ทั่วด้าวดลเกษม

คราเอมอระสร้าง	เพลงสรรพ
หวานแหว่ววิเวกสวรรค์	ว่างเศร้า
พรมใต้ไฟพหลัน	พรา่ทุกข์ ระทมแล
โลมอุราราชฎ์เร้า	สุขล้าสลดสลาย
ลือสายทรงร่วมด้วย	วงคน - ตรีน
สร้างสนุกปลุกปล้มกมล	แก่ผู้
บรรเลงร่วมวงจน	เหลือแจก แจงเนอ
ชิมซาบอาบทรงรู้	ราชไร้อองค์
คราทรงประพาสด้าว	แดนไพ - รัชฎ
ทรงร่วมดุริยางค์ใน	ถิ่นนั้น
ชาวต่างประเทศใจ	แสนอัศ - จรรยเอย
พระอัจฉริยภาพชั้น	ศัพท์ก้องสาธุการ

ขนานพระนามกษัตริย์ผู้	ผ่านสยาม
เผยพระยศสยายตาม	สมรรถไท้
‘ ราชแห่งเจ็ด ’ ยาม	เสด็จเยี่ยม เยือนนอ
ยินพระยศแล้วไซริ้	ย่อมซึ่งสิ่งจำ
ทรงนำเกียรติศักดิ์ด้าน	ดนตรี
คราเสด็จออสดรียทวี่	ยศนาว
สถาบันนักคิดลี	ศิลป์แห่ง ชาติแฮ
ถวายประกาศนียบัตรท้าว	จากแคว้นแดนสยาม
จากใจความบ่งชี้	ถึงสถา – บันเนอ
ยอมรับพระราช-	ธิดาเข้า
กิตติมศักดิ์แห่งสมา-	ชิกภาพ
เกียรติซึ่งทุกผู้เฝ้า	ใฝ่เพื่อละเมอฝัน
สถาบันจึงกึกก้อง	เกียรติคุณ
ศิลปะดนตรีอดุล	เด่นแท้
ชนใดโชคชัยหนุน	เสนอชื่อ
เป็นสมาชิกแล้ว	เลิศล้ำดนตรี
จึงมีไม้ก็ผู้	พึงเป็น
สมาชิกสถาบันเห็น	ยากให้
ภูมิพลฯราชไทยเพ็ญ	อัจฉริย์ – ภาพพื่อ
ผลจึงพึงถึงไท้	เทิดท้าวพราวศิลป์

ระบิลถึงภาคพื้น
ไทยภาคภูมิเหลือเทียม
เพลงพระอริราชเลี่ยม
เพราะพระพรสวรรค์แก้ว

ดนตรีนี้แหละนุ่ม
ประจักษ์แจ่มพระจริยา-
ละเอียดย่อนผ่อนกลายอา-
สาเหตุห้อมพระให้

ทรงครองพระสดีด้วย
เย็นเยือกอิริยาบดิน
ทรงภพสงบพระอิน-
อุระกรุ่นกรุณดี

ยามทุกข์ยามสุขว่า-
ในขณะนั้นรุ่ง
อารมณ์อริราชตรึง
ร่างับทุกข์สุขให้

ใครนาจักนึกรู้
ว่าวิทย์อ.ส.
คือใครเล่าเฝ้าพะนอน
แคลรินทแซ่กซัซัน

ไพทเลี่ยม

เทียบแล้ว

โลมริน อูราแล

กษัตริย์สร้างประเสริฐศรี

นำประชา - ชนเนอ

วัตรไท้

รมณ์เกรง - เกรียดเอย

ห่างข้อขุนหมอง

ฤดีศีล-ป็นนา

อยู่นี้

ทริย์แน่ว สนิทนอ

หลักร้อนเล่ห์ลาม

เหว่สิ่ง

รัดไท้

สันติ

ห่างห้วงหทัยา

เล่าหนอ

ส่งนั้น

มนัสกล่อม กรุงเนอ

ศัพท์ช้องครองทรวง

เปروปวงไทยทุกผู้
มหากษัตริย์ทรงบรรเลง
อิริยาเยี่ยงกันเอง
คนร่วมวงทุกครั้ง

จอมขวัญสองพระเจ้า
สองพระองค์ทรงเลอ-
ดนตรีเทศไทยเสนอ
ยลเยี่ยงบิดุรงค์น้อม

บรมชนกนาถท้าว
ทรงเล่นดนตรีประทาน
สองพระยอดเขาวมาลย์
เพลงพระราชนิพนธ์ไสร

ราชินีนาถนั้น
ทรงเล่นเปียโนใส
บรมราชวงศ์หทัย
ทรงเทิดดนตรีล้ำ

ดลสมัยปีใหม่แล้ว
เลี้ยงเหล่าเด็กพิการ
จรจากกุศลสถาน
ล้วนทูลพลาภาพถ้วน

เพลินเพลง

ร่วมทั้ง

เอมอก

ครุ่นปลื้มเปรมครัน

ลูกเธอ

เลิศพร้อม

สนองบาท ยุคลพ่อ

มนัสให้ไฝนิยม

เสด็จสถาน ไฉนา

พสกไท้

สมักรับ คลอนอ

เสนาะซึ่งตริงตรา

เนาใน วงเนอ

โสดซ้ำ

ทุกพระ องค์เอย

เลิศสร้างศุภผล

พระราชทาน

หลากล้วน

สงเคราะห์

ทุกซ์ท้อทรมมา

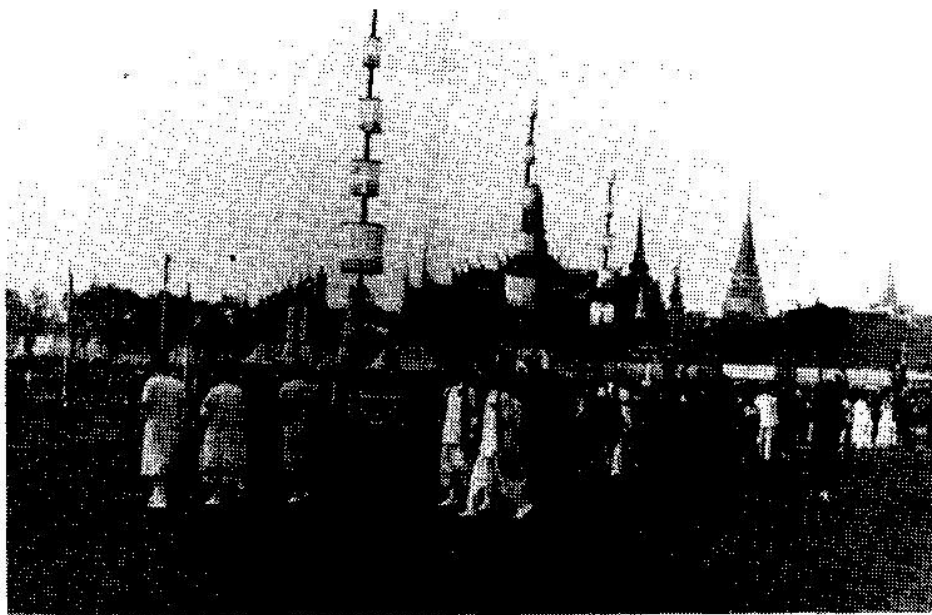
ครุพามาพรักพร้อม	สโมสร
หน้าพระที่นั่งอัมพรฯ	ผ่องแผ้ว
อาหารเครื่องคัมภุทร	อัมทัว ถึงเอย
สังคีตอ.ส.แจ้ว	กล่อมผู้พิการสรรพ
ทรงบรรเลงร่วมเล่า-	โลมใจ
ทูลกระหม่อมสองช่องไส	โศตล้า
สังคีตพักภูวนัย	ถามทุกข์ สุขนา
ทั้งศิษย์ทั้งครูกล้า	สุขกลัวไกลหมอง
ทรงปองประสาทสร้าง	เกษมสันต์
ยุวชนชาติอนันต์	อนาถนี้
สมควรแก่การป็น	เปรสุข เกษมนา
ชั่วครูชั่วยามชั้	ช่องสร้างสราญเขา
เยาวชนเร่ร่อนแล้ว	ราชชม - ชื่นแล
โอ้พระองค์ทรงพรหม	สุขพร้อม
ทุกวัยทุกสภาพสม-	บุรณ์เที่ยง ธรรมนอ
ครูศิษย์จิตใจน้อม	นบไท่เสถียรกาล
กรุณยธารปานเปรียบได้	ดั่งฝน
ลู่ลวงทรวงเยาวชน	ชาติผู้
เรือนกายพิการผล	กรรมเกิด
พาทุกข์พลภาพลู่	ภพด้วยอาดูร

สิ้นบุญบางสิ่งสร้าง	มิสม – ประกอบเนอ
เสียนेत्रสังเวชขม-	ขึ้นแท้
เสียโศดโอดโอยอม	ทุกข์อัด อื้อเอย
เหลืออยู่ทางเดียวแก้	เกลื่อนด้วยการุณย์
อุดหนุนศิลปปะเอื้อ	เอาการ
เสด็จสู่นิทรการ	เกี่ยวข้อง
ศิลปะพระราชทาน	เกียรติทั่ว
บำเหน็จเหล่านักร้อง	ชนะได้รางวัล
เสริมขวัญของนักสร้าง	ภาพยนตร์
ทอดพระเนตรหนังหน	แรกให้
‘ ปฐมทัศน์ ’ พินิจนัคล	ดาลชั้น – ชมนอ
พระกรุณาให้	ท่วมเกล้าฯเขาผอง
‘ ดาราทอง ’ ประณตทั่ว	พระราชทาน
จึงเกล้าดาราสราญ	รินล้น
เสมือนอมฤตสมาน	มนัสทั่ว ถึงเนอ
แด่นักแสดงทัน	เทิดด้วยภักดี
จักรีทรงใฝ่น้ำ	หทัยสนอง
ทะนุศิลปปะของ	ชาติไว้
นาฏกาทำรำผอง	หัดยั้ง ยากเส
แม้มีถ้ายทอดไสร	เลื่อมสิ้นบุญพลัน

ทรงธรรม์ดำริด้วย	ศิลป์า – กรแล
รับรัดจัดลีลา	เล่ห์นั้น
ครุร่าถ่ายทำฉา-	ยาบ่ง แบบแล
ดุจเล่ห์โบราณกัน	คอกห้อมโคหาย
เครื่องสายปี่พาทย์พร้อม	เพลงผอง
พินิจเนื้อทำนอง	อเนกนี้
ควรจัดจดโน้ตของ	สังคีต สยามนา
เช่นแบบสากลซ์	ช่องใช้ได้นาน
รัฐบาลปฏิบัติน้อม	นโยบาย
ราชประสงค์ลือสาย	สู่เป้า
โชนคีตละครขยาย	เขตยัง – ยืนแล
สุขสู่ศิลปินเฝ้า	ฝึกซ้อมศิลป์สนอง
จึงพองศิลป์ปะทั้ง	ขนบธรรม – เนียมเนอ
เจนประจักษ์ใจประจำ	ชาติแล้ว
พระทรงส่งเสริมอำ-	นวยอนุ-เคราะห์นา
เพื่อผองาดเกียรติชาติเฝ้า	ผ่องยังยืนครัน
คราวจรัสสหรัญนั้น	ลือสาย
ทรงผ่านรัฐฮาวาย	แวะให้
มาลัยเลิศร้อยกาย-	ในประเทศ ไทยแล
มอบประมุขรัฐไว้	วุ่นซึ่งตะลึงงาม

เสนอความประณีตร้อย	มาลัย ไทยแล
แซมสลับสีมัลย์ละไม	ละเมียดซ้ำ
เมื่องมะลิผลิขาวไข	สุคนธ์ริน ฅานแล
เล่ห์ประดิษฐ์วิจิตรล้ำ	เลิศพร้อมหอมหวาน
สมควรประกาศก้อง	ศิลปกรรม
สยามรัฐจรัสประจำ	ชาติแท้
มาลัยอื่นใดทำ	ประณีตเท่า ไทยฤา
วิจิตรกรรมล้ำแล	โลกรู้ตลอดกัน
ทรงธรรม์ทรงทอดผ้า	พระกฐิน
โดยสถลมารคชิน	โสดใสรั
ชลมารคยากเย็นยิน	พยุหยาต- ราเฮ
ทรงเริ่มเหมือนเดิมให้	ไพร่ฟ้ามายล
ปวงชนชมชื่นด้วย	ดูขบวน เรือแล
ลอยล่องครองชลควร	คำล้ำ
เคียรสัต์วัจรัสศิลป์ทวน	อุทกถ้อง ทองเอย
ศิลปศาสตร์ชาติใดล้ำ	เก่งสู้ศิลป์สยาม
เพลินงามนาเวศพร้อม	สุพรรณหงส์
งามเงื่อนลอยเลื่อนลง	สู่หล้า
พายทองผ่องตาบง	โบกพริบ พร้อมเอย
ลอยล่องหลังชลซ้ำ	พู่พลิวปลิวไสว

สมัยชนมายุท้าว	ถึงครา
สามรอบกอปรมหา	ฤกษ์เรือง
เบิกขบวนพยุหยาตรา	สถลมารค
สนองชนบระบับเปื่อง	อดีตก่อ่งกำจาย
ภยันตรายรอบด้าน	อาจดล บดินทร์เอย
ประมุขสหัสรัฐประจัญ	ประจักษ์แล้ว
โอ้องค์พระทรงพล	มิพรัน - พรั่งพ้อ
ทรงแผ่เมตตาแผ้ว	ผ่านพ้นภัยสรรพ
ทรงธรรม์ทรงห้วงแท้	ทางเหนือ
‘ รดน้ำดำหัว ’ เหลือ	รอดได้
ทรงคุณสั่งจุนเจือ	จัดเนื่อง เนานา
เพราะประเพณีไสร	สืบสร้างศีลธรรม

‘ แรกนาขวัญ ’ นั้นแล้ว นฤบาล
 ทรงสืบประเพณีนาน เนื่องน้อม
 ขวัญเกษตรกรตระการ กอปรก่อ
 เกษตรกิจผลิตพร้อม เพราะด้วยขวัญดี
 วิถีพุทธศาสน์เอื้อ อวยผล
 พุทธศาสนิกชน ชาติแพรว
 อธิราชทรงสน- หทัยส่ง - เสริมแฮ
 เพื่อพสกไท้แผ้ว ผ่องสร้างทางบุญ
 สนับสนุนการก่อสร้าง วัดใน
 ประเทศเขตแดนไพ- รัชพร้อม
 ชนชีบุรีใด แดปรารถ - นานอ
 ทรงอนุเคราะห์น้อม มนุษย์ให้ไฝฝ้ง
 เพลินฟังกิตติศัพท์พร้อม เปรียกรา - ชาฤา
 ‘ กษัตริย์ - เกษตร ’ สมัญญา ยกไท้
 เทิดเกียรติกษัตรา- ธิราชส่ง - เสริมแด
 เกษตรกรรมทำให้ ประเทศล้ำเจริญเรือง
 เมืองไทยคือถิ่นสร้าง เกษตรกรรม
 อาชีพหลักหนุนนำ เนื่องน้อม
 สามในสี่ส่วนชา- นาญเพาะ พืชขอ
 ควรปรับปรุงผดุงพร้อม เพื่อเกื้อกูลสิน

ที่ดินส่วนมากนั้น
เป็นหลักประกันของ
อุทยานเศรษฐกิจ
จ่ายทรัพย์สินให้กู้หน้า
ถลำตัวมัวแต่กู้
นาพินาสขาดสิน
สวนไร่และที่ดิน
จึงยากจนป่นปี้

บ้างครองนาไร่พร้อม-
ยามเกี่ยวเก็บธัญญา
เต็มฉางต่างวังหา
ทุกอย่าง ‘คนกลาง’ ไข

ราคาเขาย่อมแท้
ขึ้นเล่นตัวอดตาย
หมดทุนครุ่นคิดหมาย
เป็นเช่นนี้ทุกห้อง

รำลวงรำลึกโอ้
ทรงพระกรุณา
ทางใดฟ้องไสพา
พระผسانรอยราว

จำนอง
พ่อค้า
รีบไร่ นาเฮย
เลือดล้วนควรกล้ว
ทำกิน
ส่งหนี้
เรือนริบ เรียบแล
ปลาตลันสินผอง
เพรียงพา – หนะนอ
ยัดไว้
ตลาดพืช ผลแฮ
เล่ห์คำคอเขา
ทนขาย
จึงต้อง
น้ำบ่อ หน้าเนอ
ถื่นชำระกำทรวง
องค์รา – ชาเอย
ชาติท้าว
พสกกรุ่ง – เรืองแล
สลัดข้อขุกเข็ญ

ทรงเห็นคุณเด่นด้าน

ยกระดับปรับราษฎร

‘ คนกลาง ’ ต่างถูกรอน

ยังประโยชน์ผลให้

พฤติการณ์บังเกิดแล้ว

เกษตรกรเพชฌัญญา-

‘ คนกลาง ’ กับ ‘ ชาวนา ’

‘ สหกรณ์ ’ ช่วยชี้

ทรงธรรม์ป็นที่เกื้อ

ณ ‘ หุบกะพง ’ ทวีสิน

พืชผลร่วมขายกิน

ทุกครอบครัวทั่วแผ้ว

‘ สหกรณ์ ’

เกษตรได้

ลิดโลภ ลงสิ้น

แก่ผู้พลีพลัง

เรื่อยมา

วะนี้

หนี้ไม่ พันเนา

ช่องพื่นกินขวัญ

ทำกิน

เกษตรแล้ว

แบบ ‘ สห - กรณ์ ’ แส

ผ่องด้วยภักดี

บารมีพระแม่พร้อม
 ‘ หุบกะพง ’ กลับเย็น
 วิถี ‘ สหกรณ์ ’ เป็น
 สมาชิกชมชื่นเข้า

ดวงใจจดจ่อด้วย
 เย็นศิระพระอารี
 ทรงหยิบยื่นชีวี
 นับแต่นี้ฤดีพัน

เดินทางสว่างด้วย
 ทรงส่องแสงชวลา
 ขึ้นทรวงช่วงโชติอา-
 โอ้พระอาทรแคล้ว

ทรงเอมอุระถัน
 เกษตรกรไทยนี้-
 ครอบครั้วท่วงศัทวี
 ผิสุขเกษตรกรยัง

ทรงหมายขยายกิจเอื้อ
 ชุบช่วยชาวนารอน
 ชุบชู ‘ หมู่บ้านสหกรณ์
 ทรงศักดิ์รักษาไข

บำเพ็ญ
 อยู่เกล้า
 ประโยชน์ใหญ่ ยิ่งนา
 เขตพื้นเศรษฐกิจ

ภักดี
 หลั่งล้น
 วัฏใหม่ ให้เนอ
 ทุกข์พ้องหมองหมาง

เดชา - นุภาพนอ
 สู่แล้ว
 ชีพรุ่ง - เรืองแล
 คลาดเศร้าเนาเกษม

อารี
 รทุกข์ทั้ง
 ทางวัณ - นานอ
 หยุดแล้วราชสลาย

อาทร
 ยากไร้
 ตัวอย่าง ‘
 เกษตรพื้นถิ่นขั้น

ทรงสรรพันธุ์พืชไม้	เมืองหนาว
พระราชทานทุกคราว	ครบทั้ง
พันธุ์สัตว์สู่ชนชาว	เขาชด – เขยนา
หยุดเพาะพันธุ์ผืนยัง	เพาะเชื้อกัญชา
ทรงอุตสาหกรรมสร้าง	สวนไร่ นาแล
ทำแบบขั้นบันได	สะดวกแท้
ผืนดินถื่นแถวไศล	ราบเรียบ มีฤา
สูงต่ำลำบากแก่	เกลี่ยให้เสมอกัน
เสริมพันธุ์หมูไก่พื้น –	เมืองขยาย
ในเมื่อมีเหลือขาย	พวกพ้อง
บริโภคนกพันธุ์หาย –	ในเฝ้า พงศ์เนอ
สะดวกพวกเขาบ่ต้อง	เติลค้ำตลาดไกล
สมัยเสด็จประพาสพื้น	ได้วัน
สมหทัยทรงธรรม	ธ รู้
วิถีที่สำคัญ	ของถิ่น นันนา
คือเกษตรกรรมกู้	สุขเกษตรกร
ภูธรทรงพบข้อ	ควรถวิล
‘ ปฏีรูปที่ดิน ’	เด่นแท้
อีกการปลูกข้าวกิน	ปีหนึ่ง
สองผลัดปฏิบัติแก่	เกษตรใช้ชลประทาน

นฤบาลดำริแล้ว	ถึงเห็น
แบบอย่างมีทางเป็น	ประโยชน์ให้
เกษตรกรซึ่งยากเข็ญ	ครองไร่ นาแล
ทรงตรึกตรองตราบไท้	นิวัติแคว้นแดนสยาม
ฝากความคิดเนืองน้อม	ในวิถี นั้
เสนอรัฐจัดวิถี	เหมาะทั้ง
ทรงอุทิศปัดพี	ส่วนพระ – องค์เอย
เป็นเยี่ยงอย่างทางตั้ง	สติให้ไทยผอง
ใครครองกรรมสิทธิ์พื้น	ไพทไทย
มีมากหลากเหลือโฉน	ไปเอื้อ
อาทรเกษตรกรไป	ประกอบกิจ
ควรทุกคนคิดเกื้อ	เกษตรสร้างทางกุศล
พลันผลบังเกิดได้	ดังปอง
ทวยท่านเศรษฐีผอง	พรักพร้อม
โดยเสด็จกุศลสนอง	ในราช – ประสงค์เนอ
นำที่ดินอเนกน้อม	นบเบื่องบาทถวาย
สมหมายสมมุ่งแท้	หทัยถวิล
ปฏิรูปที่ดิน	อุบัติได้
รัฐรับปรับปรุงระบิล	แบบ ‘ สห – กรณ์ ’ แส
แบ่งที่ทำกินให้	แก่ผู้ขาดสน

ผลคือยุพราชเจ้า
 หลายละแวกจังหวัดอัน
 ปฏิรูปที่ดินปัน
 สู่เกษตรกรก้อง—
 ภูธรทรงสั่งผู้
 เกษตรกรรมทำการ
 ในเขตพระราชฐาน
 สูตรพิเศษข้าวเจ้า

ครา ‘แรกนาขวัญ’ ณ
 ไปรยเสร็จชนชิงปวง
 เหลือส่วนหนึ่งส่งกระทรวง—
 จังหวัดหลายแห่งให้

เพื่อนำไปปลูกเลี้ยง
 ผลผลิตต่อไร่สนอง
 ขยายพันธุ์มันหมายปอง
 พันธุ์เก่าเลิกใช้ปล้ำ

ปัญหาขาดเครื่องใช้
 เครื่องจักรวัวควายแพง
 ทรงคิดประดิษฐ์แสง
 นักวิชาการแก้

ทรงจรัส
 เกี่ยวข้อง
 เอกสิทธิ์ เกษตรเอย
 กึกสร้างอนุสรณ์
 เชี่ยวชาญ
 หว่านข้าว
 ทวีเมล็ด พันธุ์แล
 แจกให้ไทยประชา

สนามหลวง
 เมล็ดไว้
 เกษตรจ่าย
 ก่อเกิดเกษตรกรรม

ทดลอง
 อเนกล้ำ
 ปลูกต่อ ไปนา
 ปลูกด้วยข้าวขวัญ
 ทุนแรง
 เพิ่มแท้
 หาช่าง
 หนักให้เป็นเบา

บรรเทาแรงทุ่นสิ้น	ชนสาร
แถมช่วยชลประทาน	ทั่วทั้ง
ปรับปรุงกิจการ	ทางเกษตร - กรรมนา
หลายสิ่งสำเร็จยัง	หยุดทอดอวยกมล
ยามเสด็จคลบักย์ได้	ทรงตรอง
เกี่ยวเกษตรกรรมของ	เขตนี
หลายอย่างต่างทำนอง	พึงพินิจ
เลาเลศสาเหตุชี้	ช่องให้หาสิน
ผืนดินเพาะปลูกแห่ง	หลายหน แห่งเอย
ดินจืดเพาะพืชผล	ห่อนได้
เกษตรกรอ่อนใจจน	จักละ แหล่งแล
ยามเสด็จเยือนเยี่ยมไท	ท่านแก้วิธีการ
นฤบาลเนะแบ่งท้อง	ที่ทำ กินนา
หนึ่งส่วนสมควรนำ	สัตว์นี้
เลี้ยงดู ณ แดนกำ-	หนดแบ่ง ไว้นอ
ฝูงสัตว์แออัดชี้	คลุกพื้นปัดพิน
ดินได้ปุ๋ยคอกแล้ว	รีบพา
ฝูงสัตว์ไปสู่นา	ฟากโน้น
ฟากนี้หว่านธัญญา	ดินยอม
อุดมกว่ากาลก่อนโพ้น	เพียบด้วยปุ๋ยดี

ทุกปีผลัดเปลี่ยนแก้
เห็นว่าฟากโน้นทำ
เร่งรัดเหล่าสัตว์นำ
ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนใช้
เรื่องชลคือเรื่องชั้

เกษตรกรผู้ครอง
ชลาลัยไม่มีสนอง
เกษตรกรอ่อนอัน

สิ้นบุญธนทรัพย์สร้าง—
บุญไรเรือกสวนนา
ทุกหนทุกแห่งมหา—
ยลสภาพพสกแพ้ว

ดลแดนดังกล่าวน้อม
เสริมส่งเกษตรกรใน
เนื่องกรรมวิธีไฉน
ถ่องพระอุระชี้

รัฐบาลรับระบบไท้
ปฏิบัติแบบภูบดี
รับรัดจัดจณมี
เสริมเกษตรกรรมแผ้ว

เกษตรกรรม

พืชได้

กลับฟาก น้ินา

เช่นนี้ทวิผล

ชะตาของ

เกษตรนั้น

หนุนปรารถ - นานอ

อกคิ่นอาดูร

สมมา

อนกแล้ว

กษัตริย์เสด็จ

ทุกซ์พ้องหมองแสน

นำหทัย

ถิ่นนี้

น้ำจก มีฤา

ช่องใช้ชลประทาน

วางวิถี

ประดิษฐ์แล้ว

ชลมารค

ผ่องพันพรรณนา

ไรรักษาหลายแหล่งล้วน
โดยพระราชปรีชา
ผองเกษตรกรรม-
ภูมิจิตชาวภาคใต้

นฤบาลตระบัดชี
เพาะปลูกพืชผลบาง
ย่อมยังประโยชน์ปาง
อาชีพบิบัติครั้น

บางหนบางแห่งใหม่
คลอเคลียฝนทอง
เกษตรกรรมค้อมมือ
ทรงสั่งทางการปลำ

หลายพรวนด้วย
ชมชื่นชาวนรา-
ได้ดินถิ่นประกอบอา-
เพราะพระอิริยาธ

บางย่านแนะปลูกหญ้า
เป็นเสบียงสัตว์กิน
มอบโคฟอพันธุ์ดิน-
ผสมแม่พันธุ์เมืองได้

รับชลา - ลัยแล
เชียวไร่

สุกทั่ว ถึงเนอ
ต่อถ้อยสาธุการ

ช่องทาง
ชนิดนั้น

เป็นดอก ผลแล
ธ ชั่วทั่วผล

มานหมอง
เจิงน้ำ

นามัด กมทนอ
ปลูกสร้างทางระบาย

กรุณา - ธิคุณนอ
ธิวาสแท้

ชีพตั้ง - เดิมเอย
วิกฤติได้ถูกทาง

ปลูกกระถิน
กับไฟ

แดนต่าง - ประเทศนา
ลูกแก้วเติบโตระการ

ด้านประมณำจิดนั้น	นเรศร์ทรง เสริมแล
โปรดปล่อยกึ่งปลาหลง	แหล่งเลี้ยง
อำเภอ ‘ ระเงะ ’ ตรง	‘ วัชรอุท - ยาน ’ เนอ
ผิปล่อยกึ่งปลาเกลี้ยง	ถิ่นท้องชลธิ
ปัตตานี ฐ ย้า	นโย - บายนา
‘ พัฒนาลีโปสะโง ’	เงื่อนไซ้
เบิกช่องระบายชล-	ทกล่วง ทะเลแล
ตกแต่งดินแห้งให้	ประโยชน์สร้างเกษตรการ
อีสานนาไร่แห้ง	เลี้ยงเห็น
กสิกิจผลิตผลเจริญ	จัดแท้
แนะจัดหัตถกรรมเป็น	อาชีพ ช่วยนา
ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมแก่	วิฤตติภูเคราะหกรรม
ทรงธรรมดำริไซ้	วิรัชล - ประทานนา
เสริมอีสานอวยผล	พืชเอื้อ
‘ หนองคาย ’ ควบ ‘ สกลฯ ’	‘ กาฬ - สิ้นธุ์ ’ แล
อวยอ่างเก็บน้ำแก้อ	แก้ด้านการนา
ชลาลัยนิราศร้าง	ไร่สวน นาแล
‘ จันทบุรี ’ ‘ ระยอง ’ ควบ	ครวญ - คร่ำก้อง
ชาวไร่กราบทูลชวน	ท่านชูป ชีพเนอ
ทรงสั่งศึกษาท้อง-	ที่พร้อมช่วยปล้น

ทรงธรรม์ถอนทุกข์ใช้	วิธีฝน เทียมนา
ฝันพสุธาคล	ดื่มน้ำร้อน
ธัญญาพฤกษาผล	เผือดเหี่ยว-แห้งฮา
ฝนพระราชทานสะท้อน	อุทกสร้างสดไส
ฝนเทียมไทก่อเกื้อ	วิธีกรรม
แนะช่างเสริมสร้างสำ-	เรื่งกู๋
เกษตรกิจวิฤติอำ-	นวยอเนก ประโยชน์นอ
ชมชื่นประเทศผู้	เพื่อนใกล้ไฝ่ประสงคั
ส่งคนขอสมัครเข้า	ศึกษา
คือชาติเคยชื่อ 'ชาว'	ก่อนไสร้
สำเร็จเรื่องวิชา	ไทยช่วย ชื่นอ
กลับสู่เมืองเขาใช้	ประโยชน์เกื้อเช่นกัน
ทรงธรรม์พลันหยุดยั้ง	ชาวเขา
ถางป่าไม้บรรเทา	ทั่วข้า
ทรงคิดพินิจเอา	เมล็ดพฤก - ษาเอย
บรรจुแคปซูลล้ำ	หลากแล้วเริ่มงาน
ยานพาหนะใช้	เครื่องบิน
โปรยแคปซูลลงดิน	ปักแปล้
รอพอพิรุณริน	ลงแหล่ง นั้นแล
พฤษภผลิสะพรั่งแก่	เรื่องไม้มลายลง

ในวังทรงเพาะสร้าง
 ป่าพฤกษ์สาธิตปอง
 เพื่อการศึกษาของ
 ขยายรุกขพงศ์ส่งให้
 ยุพราชณูปุ่นครั้ง
 ทูลมอบมัจฉาพันธุ์
 แด่องค์พระทรงธรรม
 ทรงเพาะสำเร็จได้

สมญาปลาโปรดตั้ง
 แพร่ลูกรวดเร็วกิน
 โตเร็วรวบรวมอิน-
 พุนเพิ่มเสริมสินแก่

ทรงพลทรงเพาะไว้
 เติบใหญ่นำไปยัง
 บึงบางอ่างแอ่งขัง
 ครั้นมัจฉามากล้ำ

ทูลรอนมีแหล่งกู่
 นาไร่เลี้ยงปลานิล
 เหลือบริโภคนกแลกลิน
 เกษตรกรจึงแคล้ว

พฤกษ์ผอง
 ปลุกไว้
 นิสิต
 ช่อมสร้างพนาลี
 เยือนฉันท์ สยามนา
 หนึ่งให้
 ห้าสิบ ตัวนา
 ตั้งท้าวปรารธนา
 ‘ ปลานิล ’

อร่อยแท้
 ทรัพย์สู่ ตลาดแล
 ยากไร้ได้ผล

ในวัง
 ย่านน้ำ
 ชลแพร่ พันธุ์ฟ่อ
 ราชเกื้อเกษตรกร
 ทำกิน
 นั้นแล้ว
 ทรัพย์เพิ่ม
 ตลาดเสรีผ่องใส

เมืองไทยในยุคนั้น
อุตสาหกรรมเสี่ยงเลี้ยงโคนม
ลงทุนเนื่องหนุนถม
โคผลิตนมสดให้

ปัญหาใหญ่ยิ่งแท้
คือขาดแหล่งตลาดถม
ชุกเขี่ยเช่นนี้ฟาร์ม
นมสดเหลือล้นอ้อ

ภูวนัยทรงตระหนักข้อ
โรงผลิตนมผงสำ-
เป็นแหล่งรวบรวมนำ
นำผลิตเป็นผงได้

ทรงบำเพ็ญเพาะเลี้ยง
ในพระราชวังบรม
โอกาสพิลาสสม-
เลาะลัดวิกฤตกัน

พระบัญชาสู่ผู้
ออกแบบโรงงานการ
รังสฤษดิ์ ฐ ราชฐาน
โรงขนาดเล็กน้อม

นิยม
อเนกไว้
ทะนุแม่ – โคนา
แก่ผู้เลี้ยงพลัน
โถมตาม มาเฮย
ทักซ้อ
ทุกแห่ง โหยแฮ
อึดทิ้งระทมหทัย

ควรทำ
หรรบไซ้
นมสด
ดับข้อขัดเขี่ย
โคนม อนันต์นา
ราชัน
ควรทด – ลองแล
เหตุแก้ปัญห
เชียวชาญ
ผลิตพร้อม
สวนดุสิต
นบให้ทันประสงค

จึงทรงโปรดสั่งให้
สร้างเสร็จเริ่มทดลอง
ผลิตสมฤทธิสนอง
คุณภาพนวมพรว-

กรณีมสดไท้
ทั่วทุกฟาร์มบำเพ็ญ
กิจการผ่านยากเข็ญ
เพราะพระคุณเจ้าข้าง

มิ่งขวัญก้นสู่ผู้
อาชีพเคยขึ้นชม
เพราะพระเมตตาพรหม
ทวยราษฎร์นับสนุนแล้ว

ยามสรรพณิสิตสิ้น
ขอพระราชทานบา-
ทรวงประสาทปริญา
นำเหน้อยเมื่อยล้าไว้

ทรงทวี่ภาระซ้ำ-
แหล่งประสิทธิ์วิทยสถาน
โอ้อูระนฤบาล
ขันติธรรมไท้แปล้

หาผอง ผลแฮ
เครื่องแล้ว

สมราช - ประสงค์แล
เพริศล้วนผลดี

ทำเป็น ผงนา
แบบบ้าง

ยังประโยชน์ ยิ่งเนอ
ช่วยกู้ชูชีวัน

ผลิตนม สดเอย
กลาดแคล้ว

อนุ - เเคราะห์นา
เริ่มฟื้นฟูฟาร์ม

ศึกษา

รเมศไท้

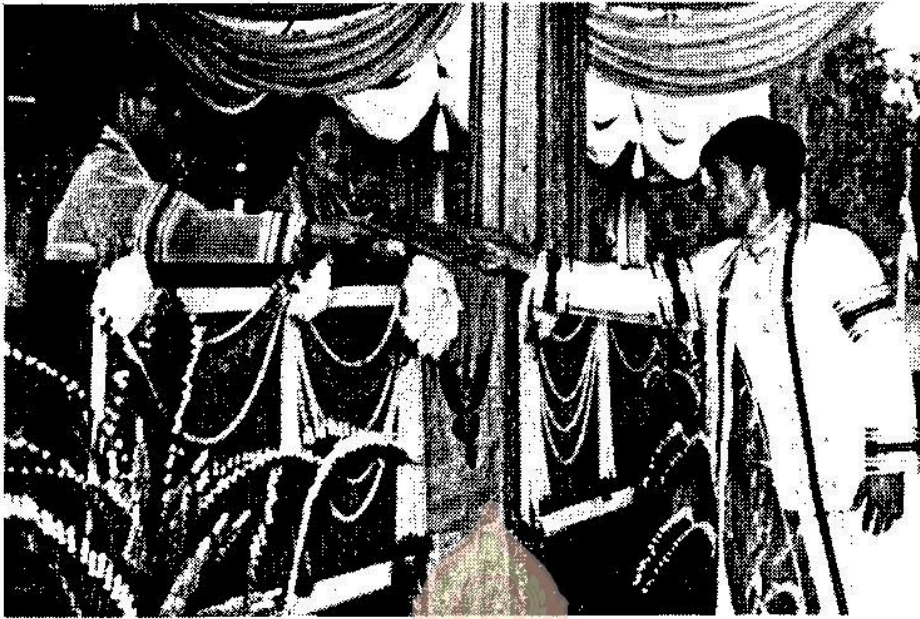
ยังแหล่ง เรียนแล
สุขแท้ทุกวิถี

ชาคนาน นักรนา

หลากแท้

บหน้าย แหนงนอ

ปลูกปลั้มนิสิตทรวง

ปวงราชดำรัสล้วน	อบรม
ฤดีเหล่าบัณฑิตอุดม	เด่นพร้อม
ปฏิบัติซื่อสัตย์สม-	บุรณศักดิ์ - ศรีนา
ถือแบบอย่างทางน้อม	มนัสสร้างส่วนรวม
เสกสรรวมดวงจิตด้วย	ปฏินญา
คิดก่อนประกอบภา-	ระถ้วน
ความรู้คู่ชวาลา	โรจน์รุ่ง
ส่องถูกวิถีล้วน	เลิศล้ำนำผล
ทรงขวยชวนคิดสร้าง	‘ สารา - นุกรม ’ แด
‘ พิพิธภัณฑวิทยา-	ศาสตร์ ’ ไว้
ทรงคะนึ่งถึงอนา-	คตเด็ก ไทยเนอ
ตั้งคณะกรรมการให้	ร่วมข้อคิดเขียน

แนบเนียนทรงแนะข้อ
ผู้ศึกษาพึงระบายน
ออกสู่ลูกหลานคลาย
ชุปช่วยทวยไทยชี้

เสมือนวางอักขระไว้
แม่พ่อพี่น้องดู
คราหลานลูกจนประคุด
ยังประโยชน์ยิ่งให้

ทรงสนองความคิดเอื้อ
ชีพอุทิศสอนศิษยา-
บรรจบครบเกษียณมา
บำเหน็จสนองคุณช

การุณยภาพเกื้อ
' ราชประชาสมาสัย '

ช่วยเหลือลูกหลานใน
ราชทรัพย์จับจ่ายจ้าง

พากเพียรสอนเฝ้าผู้
สำโรคร้อนศึกษา
การครองชีพในอนา-
จักรุงเรืองเมื่อรู้

ควรขยาย ความนา
ระบบนี้

เขลาใคร่ เรียนแล
ช่องรู้สู่ทาง

แทนครู
บอกได้

ตาช่วย เฉลยนา
เด็กผู้ใหญ่พอง

ครูอา - วุโสเอย
นุศิษย์นี้

กรรมอบ

ช่องน้อมอนันตคุณ

กุศลไฟ - ศาदनอ
สืบสร้าง

นิคมโรค เรือนเนอ
จัดตั้งโรงเรียน

เพียบอา - ดุรพ่อ
เพื่อสู่

คตย์อม

เล่ห์ด้านอ่านเขียน

อาเกียรณ์พระเกียรติก้อง	กรรณชน
มูลนิธิอนุสนธิ์	สืบตั้ง
‘ อานันทมหิตล ’	สดับเด่น
อนุสรณ์ถึงทั้ง	ปิตุไ้เชษฐา
มหากษัตริย์ทรงจัดด้วย	ฤดีหมาย
ทูนมอบมวลหญิงชาย	เฉพาะผู้
ศึกษาแพทยศาสตร์ราย	เรียนเยี่ยม ยอดแล
เรียนต่อต่างประเทศรู้	เลิศแล้วกลับบุรี
ย่อมมีประโยชน์เกื้อ-	กุลมอง พสกนา
สมพระปณิธานของ	ปิตุไ้
สืบมามิช้ากอง-	ทูนขยับ - ขยายนอ
แขนงเพิ่มเสริมช่องให้	โชคผู้มีเชาวน์
ชาวเขาเยาว์อยู่นี้	มือนันต์ นักรนา
หฤทัยทรงธรรม	ห้วงแท้
ขาดฝึกศึกษาปัญญา-	หาวัน - วายแฮ
ทรงพินิจคิดแก้	เหตุกันหันเหียน
โรงเรียนคือแหล่งเกื้อ-	กุลเขา
ราชทรัพย์ส่วนพระองค์เอา	อุทิศสร้าง
ตัวครูเลือกผู้เฒ่า	ในเขต เขาเนา
ตำรวจชายแดนอ้าง	เอ๋ยแล้วเหมาะเหลือ

จนเจ้าราชทรัพย์สร้าง	สถานศึก - ฆานอ
ในแหล่งไพรพนมลึก	หลากแล้ว
ครูเฝ้าสั่งสอนฝึก-	ฝนเหล่า ศิษย์แล
หัดอ่านหัดเขียนแจ้ว	แจ่มแจ้งใจเพียร
โรงเรียนนามเหมาะแท้	เทียวคำ นันนา
‘ เจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ’	เทิดไท้
ห้าสิบกว่าแห่งอำ-	นวยวิท - ยานอ
ช่วยลูกชาวเขาได้	ไผ่ด้านศึกษา
มหากษัตริย์ทรงสืบสร้าง	ราชี
นิสิตกลุ่มหนึ่งทวี	เทวษลัน
สถาบันศึกษามี	คำสั่ง
ไล่ออกทุกคนพ้น	สภาพผู้ศึกษา
ฎีกาทูลแทบเบื่อง	บาทบงส์
อธิราชพระองค์ทรง	พินิจซึ่ง
อนาคตย่อมปลดปลง	หากปล่อย ไปแฮ
ความผิดจักติดตรึง	ตราบม้วยไม่เลื่อน
ทรงเตือนสติให้	นิสิตพอง
พินิจความผิดของ	ทุกผู้
ตรึกตนทุกคนครอง	ความผิด จริงนา
สำนึกทุกคนรู้	เรื่องพลั้งพลาดไป

หญ่ทัยอธรราชเสร้	สงสาร
ขอเมตตาคุณาจารย์	จ้่งให้
ลดโทษจากประหาร	เหลือแค่ ขมาเนอ
เพราะพระอาทรไ้	ท่านกู่ชูชนม์
ทุกคนดลโทษต้อง	ถึงตาย
กษัตริย์โปรดโทษหนักสลาย	ลดเสร้
บารมีปกเกล้าคลาย	ครุโทษ
จึงนิสิตทั้งเก้	เกริ่นก้องสาธุการ
ด้านกีฬาราชเก้อ	การุญ
เพราะกีฬาทรงคุณ	ค่าน้อม
นำจิตคิดเจือจุน	กันแหละ กันนา
เสียสละমনะพร้อม	เพื่อกำสามัคคี
ทรงศรีทรงเทิดช้	เสริมผสวน
เกื้อวโรกาสประทาน	เกียรติแท้
ประทับทอดพระเนตรการ	ประกวดแข่ง – ช้นเนอ
เหล่านักกีฬาแปล้	ปลาบปลื้มพระกรุณา
ทุกคราขันแข่งด้าว	แดนไกล
กราบบาทลาทรงชัย	ตรัสย้
ถนอมเกียรติศักดิ์ไทย	ทุกแห่ง หนนา
เพื่อเทิดธงไทยล้ำ-	เลิศถ้วนทุกวิถี

คราที่ไทยร่วมเข้า	แข่งขัน
บารมีทรงธรรม	ท่วมเกล้าฯ
ชัยชนะมักจักบรร-	ลุสู่ สยามแล
รำลึกนักราชเจ้า	เร่งให้ไทยผยอง
ทรงครองพิริยะห้อม	หทัยอง - อาจเอย
คราวแข่งเรือใบทรง	จับสู้
ทุกเที่ยวพระถึงธง	ชนะทุก ที่เนอ
ทรงรับพระเกียรติรู้	ฤทธิ์ให้ทั่วกัน
ทรงธรรมทรงมุ่งมั่งคั่ง	โรคา - พาธเอย
โดยเสด็จพระชนกา-	ธิราชผู้
บุกเบิกปฏิบัติมา	สมัยก่อน
พลีพระชนม์ชีพสู้	เพื่อสร้างสุขสยาม
ตามแนวบิดูเรศสร้าง	มหากุศล
ทรงคิดรักษาคณ	ป่วยไข้
พร้อมพระราชทานธ-	ทรัพย์ท่าน
ซื้อสิ่งอุปกรณ์ให้	แหล่งขังขัดเข็ญ
ทรงเห็นภัยพวกผู้	อยู่แดน
ทุกกันดารแสน	อนาถเศร้า
จอมคนจึงวางแผน	หวังผ่อน ภัยพ่อ
ส่งแพทย์อาสาเต้า	ตลอดบ้านย่านเรือน

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ใต้ พระราชทาน
คือหน่วยปฏิบัติงาน เกี่ยวข้อง
แถวถิ่นทุรสถาน เทียวพิทักษ์
ทวยราษฎร์เจ็บไข้ต้อง – ที่ร้างกลางดง

ทรงพระราชทานเรือรถให้ เป็นพา – หนะนอ
นำแพทย์หลวงรักษา พสกข์
โอ้ทรงพระกรุณา นิกรราชฎร์
พระเดชพระคุณไท่ สุดคั่นคำไข
อนามัยสถานหนึ่งนั้น อุปกรณ์ ลั่นนา
ขาดหยูกยาอนาทร ทุกข์ร้าว
นายแพทย์นั่งอาวรณ หวังพึง ใครพอ
ทรงทราบบาทมูลท้าว ท่านเกื้อกูลพลัน

ทรงปิ่นราชทรัพย์ซื้อ	ส่วนพระองค์
สรรพสิ่งเขาประสงค์	สู่แล้ว
อนามย์แห่งนั้นคง	กินสภาพ
ถอนทุกข์ทวยราษฎร์แล้ว	ผ่องด้วยพระคุณดล
สาธุชนในชาติพร้อม	ช่วยกา – ชาดเอย
สละเลือดจากกายมา	มุงเอื้อ
ชีวาตม์ราษฎร์ครา	ขาดเลือด
ควรจกมีสิ่งเกื้อ	เกียรติให้ไปพลัน
สถาบันทูลบาทให้	พระราชทาน
เขมอนุสรณ์การ	อุทิศทั้ง
สนองใจใฝ่เจือจาน	บริจาค
พาทุกใจไปยัง	หยุดสร้างทางกุศล
ทรงพลประพาสพื้น	ไพทสยาม
หลายแห่งหนยลความ	ป่วยไข้
ของพสกนิกรตาม	ชนบท
พวกโรคพิษดารไสร	ส่งเข้าพระนคร
อาทรพิทักษ์ผู้	ทูลพล
ป่วยโรคผิดเภทจน	รอดแล้ว
โปรดเกล้าฯส่งคืนคน	เจ็บสู่ คามเนอ
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว	ก่องแท็กุธไท

กุศลใดทรงไฝ่สร้าง	สุขวิถิ
พระย้อมทรงอาร์	ราษฎร์ด้วย
โดยเสด็จพระภูบดี	โดยทั่ว ถึงนา
อุระราษฎร์ตราบม้วย	ไม่รู้ลืมพระคุณ
สมทบทุนทั่วถ้วน	ทุกสถาน
เสมือนพระนฤบาล	บ่งอ้าง
คือศูนย์ร่วมชนสาร	สยามราษฎร์
แหล่งละนิคละหน้อยสร้าง	สุขให้ไทยสันติ
ภยันตรายดิ่งเข้า	เขตใด
อุทกอัคคีภัย	อันแปล
ราษฎร์รวมร่วมจิตใจ	บริจาค
โดยเสด็จกษัตริย์แก่	เคลื่อนเสริมงานิจศีล
ที่ดินสินทรัพย์พร้อม-	เพรียงถวาย
ร่วมกุศลลือสาย	ทุกครั้ง
ที่วิวิทย์กระจาย	จุดร่วม สละแด
ไทยช่วยไทยยับยั้ง	วิโยคให้ไทยผอง
เงินทองถึงจักน้อย	เจตนา
ช่วยเพื่อนร่วมชาติครา	เกรี้ยวคร้อน
เศษเงินเศษทองมา	รวมมาก รายฤา
สามารถปัดทุกข์ป้อน	ปัดผู้โศกศัลย์

จักฝันพึ่งชาติเชื้อ	อันไหน
ช่วยชุบชีวิตไทย	เล่าเนื้อ
ไทยແหะช่วยทวยไทย	ทันทั่ว – ที่นา
ดีกว่ามาพม่าเพื่อ	พึ่งผู้อื่นพะนอ
ผ้าผูกคอพระช่อ	พระราชทาน
ล่ำ “ลูกเสือชาวบ้าน”	ทั่วไ้
ทรงสรุปรูปการ	ทุกกลุ่ม
พระราชทานธงให้	รุ่มนั้นหลั่นหลาย
หญิงชายสมาชิกพร้อม	ประพฤติดี
เสริมสมัครสามัคคี	เกร่งทั้ง
ระเบียบวินัยทวิ	ถวิลช่วย
ชูชาติศาสน์กษัตริย์ยัง	หยุดลั่นอรินทร์สยาม

คือความเสียสละล้ำ	เลิศกมล
สมาชิกย่อมยังผล	ประโยชน์ให้
เสริมสู่หมู่บ้านตน	ตามเจต - นานอ
มีทุกจังหวัดไสร้	ร่วมสร้างทางสราญ
ข่าวสารสารพัดล้วน	สิ่งละลาย สุขฤ
พาพสกวิตกวาย	ว่างสิ้น
สดับสารพระฤสาช	สลดสลด ลงแล
แดซึ่งเกือบดับดิน	ด้มด้วยปรีดา
โถมหาบารเมศคุ้ม	ครองเคียร
พสกทุกข้อมจกเนียร-	ทุกข์ได้
กรุณยกิจพระอาเกียรณ์	เกินกล่าว
ทุกจิตจอดสถิตไท้	เทิดท้าวคือธง
พะวงวารวิฤติเข้า	ครองสยาม
‘ หกตุลาคม ’ ขาม	ครันแท้
ฝ่ายซ้ายฝ่ายขวาตาม-	ลูกตอ - โต้เฮย
ขันติธรรมไท้แก่	เกลื่อนร้ายมลายพลัน
ซ้ายอันผันไฟด้าว	แดงเคื่อง ข่มนา
ปั่นปลุกคุกคามเมือง	มุงร้าย
บารมีจักรีเรือง-	ฤทธิ์ลุ่ม อรินทร์แล
พวกปลุกระดมฝ่าย	แผ่นทั้งถิ่นหนี

บารมีศรีภักตร์ยี่คุ้ม-	ครองสยาม
เย็นศิระพสกยาม	อยู่ร้อน
พระกรุณาเมตตางาม	ราษฎร์ร่วม เย็นแล
ห่มโพธิ์โยสะท่อน	ถึงถ้อยสาธุการ
พนมพนานคัมภรณพไท้	กระไลถึง
ผองทุกข์ชุกเจ็ญพึง	ผ่านแคล้ว
เดชาบุภาพดิ่ง	อุดรดับ เขตาสัน
เริงรำไพรฟ้าแผ้ว	ผ่องท้นศรัทธา
‘ รัชดาภิเษก ’ สร้าง	พิธีเฉลิม
เฉลิมศักดิ์ฤสาทยเสริม	สงให้
ทั้งรัฐราษฎร์เผดิม	เดชอดิ - ศรเอย
สนองพระเดชพระคุณได้	ผ่านด้าวยาวนาน
พระปาน ‘ พิษณุ ’ พร้อม ‘ พรหมา ’	
ปราบกลีสถาปนา	โลกให้
เปรสุขปลิดศัลย์พา	พสกผ่อง - ไสฟ่อ
พิษณุพรหมเมศวรไท้	สถิตพร้อมในองค์
ทรงบุญบารเมศสร้าง	กุศลเสริม
ช้างเผือกหลายเชือกเฉลิม	ฤทธิ์ส้าง
พลายพังแพกพงศ์เผดิม	ผดุงเดช กระเดื่องเอย
สมชื่อ ‘ พระเจ้าช้าง-	เผือก ’ ผู้เพ็ญพร

ภูธรทรงท่วมทัน	อธิคุณ
อัจฉริยภาพอดุลย์	เด่นแท้
พระพิริยภาพหนุน	มโนรณ
พระจิงทราบซึ้งแก้	วิกฤติเกื้อทันการ
นฤบาลคือแบบอย่าง	อดทน
ขันติธรรมนำพล	เพิ่มไท้
ทรวงสยามย่อมยินยอม	ยศโยค ยิ่งแฮ
พลังจิตทรงฤทธิ์ไสร้	ห่อนสิ้นสร้างกระแสน
เผยแผ่อิทธิภาพเอื้อ	อาทร
ถึงชาติถึงราษฎร	ดั่งข้อ
สัจจะอดิศร	ทรงบ่ม
ปฏิบัติกิจวัตรท้อ	มนัสนี้มีโฉน
เมื่อใดไทยราษฎรล้วน	รวมฤดี
เสริมสู่พระภูมิ	เมื่อนั้น
สองพลังหลังไหลทวิ	ถวิลคู่ ควบนอ
สองฝ่ายสมหมายป็น	ปลุกให้ไทยเสถียร
อาเกียรณราชกิจก้อง	กำจาย
ราชศักดิ์เจิดประจักษ์น่าย	ช่วงล้น
บรมวงศ์จักรีสาย	สืบเนื่อง นิรันดร์นา
คือประทีปพาไทยพ้น	ทุกข์พ้องครองสันติ

สถาบันกษัตริย์พร้อม
เคียงคู่อยู่ทุกสมัย
เสมือนเลือดหล่อเลี้ยงใน
ไว้เลือดร่างล้นคั่น

พระกรรมกิจแก้ว
หนาหนั้นเหลือพรรณนา
แผ่นภพมิพองา-
เย็นศิระราชฎ์แจ้ว

สาธุการกู่ก้อง
ถวายพระปรีเณนาม
บาทบงส์พระพงศะราม
'พระมหाराช' เรื่อง

ทรงเป็นที่รักทั้ง
เจริญเลิศประเสริฐใน
เสริมพระพุทธานันไส
ทรวงพลกสยามชี้

อารีปวงราชฎ์ล้ำ
ทางซึ่งถึงสุขประสงค์
พระมหाराชตระบัดทรง
สมพระปณิธานไท้

ไพทไทย น้นอ
ไปล้น

สรිර่าง สยามแล
รอดได้ไปมี

กษัตริย์อุตสา - หะแฮ
นีกแล้ว

ระในพนิก

แจ่มใจไขงาน

เกริกสยาม

ประณตเบื่อง

ระบุง

ร้นหน้าประชาชี

เทิดไทย

ยุคนี้

พิสุทธิ์ส่อง

ช่องสร้างทางสรวง

บิดรงค์

พลกไสร

ประสาทสุ

เทิดเลี้ยงลูกนิรันดร์

เฉลิมขวัญมหาราชผู้	พลีองค์
เชิดชาติศาสน์พสกทรง	สละแล้ว
ซึ่งเกษมอัมเอมประสงค์	เสริมสุข พสกแล
พระเกียรติยศสยายแจ้ว	โสดจ้ำอูราสยาม
บรมนามตามเอ๋ยนี้	พสกสนอง
พระกรุณาธิคุณของ	กษัตริย์ผู้
อำนวยการมฤตนง-	เนืองชาติ ศาสน์แล
ชโลมร่ำสำทรวงู	สุขแก่นิกรมา
‘ พระมหाराช ’ เรื่อง	สถัญญ์สานต์
ทรงเพิ่มโพธิสมภาร	เพียบแปล้
‘ เย็นศิระเพราะพระบริบาล ’	ละองบาท พระเอย
ทุกธูลีต้องแท้	ทว่มท้นคุณาทร

เหนือ อัมพรแผ่นดิน	พสุทธรา
เหนือ ศิขรินทร์สา-	กระเศกวาง
เหนือ มนุษย์สุดพรรณนา	สนองพระ - กรุณเนอ
เหนือ กษัตริย์ทุกเกษตรสร้าง	สิ่งเกื่อนิกรสันต์
ศุภบรรณข้าพระบาทพลั้ง	พลาดไฉน
ขอพระราชทานอภัย	ผิดด้วย
ภักดีแต่ภวนัย	หนุนเนื่อง นักรบ
ภพมอดอัมพรม้วย	สมุทรแล้งฤาเลื่อน
เสมือนทวยไทยทั่วทั้ง	ประเทศเทียว
เย็นศิระমনะเหนียว-	แน่นอ้าง
จงรักภักดีเกลียว-	กลมร่วม อูรานา
ถวายพระพรเจ้าข้าง	ขึ้นเบื่องบาทยุค
เฉลิมพระชนม์ดลรอบหัว	สืบพร - ษานอ
ราษฎรรัฐจัดฉลองมหันต์	มุงให้
กตเวทีตากตัญ-	ญดาต่อ
มหाराษฎุมิพลไท้	สถิตเยื่อพระยศสยาย
ถวาย ' วันมหाराช ' ไท้	อดิศวร
สนองพระคุณกรุณชวน	ขึ้นเกล้า
ทศพิธราชธรรมอวล-	อบถิ่น ไทยเอย
ราษฎรตรีกรำลึกเฝ้า	ฝากข้อมงคล

เจริญพระ ชนม์เพียบพร้อม ปฏิภาณ
เจริญพระ วรรณะตระการ กอปรทั้ง
เจริญพระ สุขเกษมสราญ- รมย์ร่วม พระวงศ์แล
เจริญพระ พละรัง ราชย์ไถ่นรินทร์เสถียร โสตถ์เทอญ

